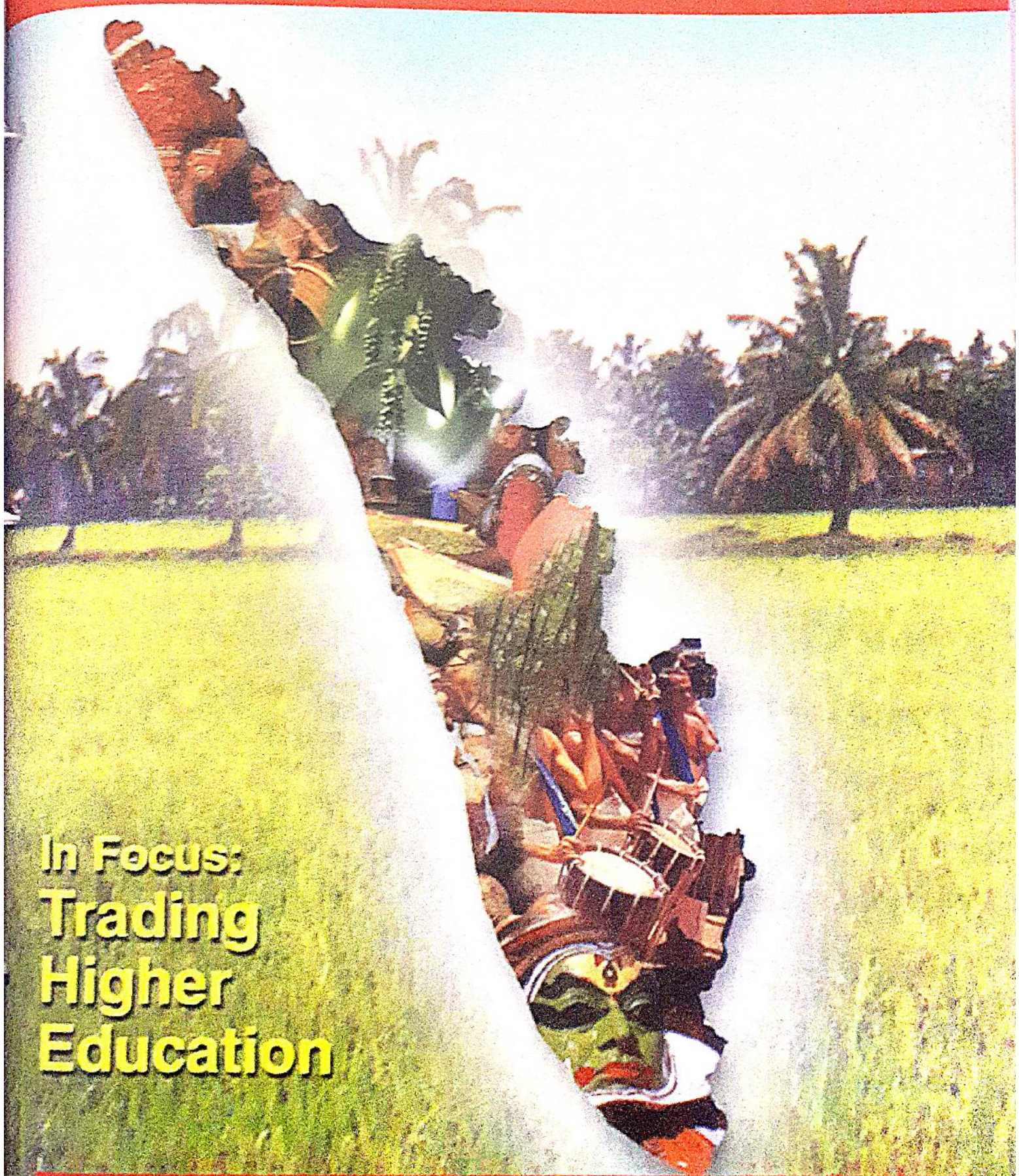

No. 168

November 2001

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER

**In Focus:
Trading
Higher
Education**

THE ALL KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHERS' ASSOCIATION

വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം സാമൂഹിക നീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമാകണം

ശില്പശാല കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല പ്രൊ-വൈസ് ചാൻസിലർ പ്രൊഫ. എം. സലീം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിന് കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലാ മേഖലയിൽ നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന സെമസ്റ്റർ സമ്പ്രദായം വിജയിപ്പിക്കാൻ കോളജ് അധ്യാപകർ ജാഗ്രത പുലർത്തണമെന്ന് കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാല പ്രൊ - വൈസ് ചാൻസിലർ പ്രൊ.എം.സലീം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തൃശ്ശൂർ, പാലക്കാട് ജില്ലകളിലെ കോളജ് അധ്യാപകർക്കു വേണ്ടി എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സെപ്റ്റംബർ 23 ന് സംഘടിപ്പിച്ച ശില്പശാല ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കാരങ്ങൾ സാമൂഹിക നീതിയിൽ അധിഷ്ഠിതമാകണമെന്നും വിദ്യാർത്ഥി കേന്ദ്രിതമായ അധ്യാപനരീതി നടപ്പിലാക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ആഗോളവൽക്കരണത്തിന്റെ മറപിടിച്ച് വിദേശ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ ലാഭകേന്ദ്രമാകുകയും നടത്തുന്ന വിദൂരപഠന കേന്ദ്രങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിന് കേരളത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകൾ ഗുണനിലവാരമുയർത്തി സ്വയം സജ്ജമാകണമെന്ന് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാനപ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ.തോമസ് ജോസഫ് നിർദ്ദേശിച്ചു. എം.ജി. സർവ്വകലാശാല ആരംഭിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ വിപണന കേന്ദ്രങ്ങൾക്കെതിരെ ശക്തമായ സമരം സംഘടിപ്പിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

എം.ജി.യൂണിവേഴ്സിറ്റി മുൻസിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗം പ്രൊഫ.സദാശിവൻ നായർ, കാലിക്കറ്റ് സർവ്വകലാശാലാ സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗം പ്രൊഫ. ടി.കെ തോമസ്, കേരളവർമ്മ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ.ഇ. രാജൻ, പ്രൊഫ. കെ. ശശിധരൻ, ഡോ. വി.കെ.വിജയൻ, പ്രൊ.പോൾസൺ സി. തോമസ്, ബാലു ടി. കുഴിവേലി എന്നിവർ ചർച്ചകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. ●

EDITORIAL BOARD

Chief Editor
K. JAGANNATHAN NAIR

Managing Editor
S. JAYARAJ KUMAR

Assistant Editor
V. JAYAKUMAR

Members

- Thomas Joseph
- A. Prathapachandran Nair
- V. Rajagopalan
- M.P. Vijayalekshmi
- K. Sasidharan
- T.N. Manoharan
- K.S. Pavithran
- Dr. R.B. Rajalekshmi
- M. Shahul Hammed
- J. Raju
- G.S. Suresh
- Mathew J. Muttath
- M. S. Vasantha Kumar
- M.D. Ratheesh Kumar
- Dr. C. R. Prasad
- Dr. K. H. Subramanian

KERALA PRIVATE COLLEGE TEACHER
 MONTHLY JOURNAL OF THE AKPCTA
 NOVEMBER 2001

No. 168

S
t
n
e
t
e
n
t
s

7 *Restructuring Higher Education in Kerala
 & Questions of Equity & Excellence*
 - Thomas Joseph

 *Higher Education and the WTO:
 Globalization Run Amok* 17
 - Philip G. Altbach

22 *The Impact of Economic Reforms on
 Education: The Indian Experience*
 - Dr. A. Abdul Salim

Coverstory:
Trading Higher Education 27

എഡിറ്റോറിയൽ	4
സംസ്ഥാന കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങൾ	5
സ്കൂളിനോടൊപ്പം	35
വനിതാവേദി	36
സർവീസ് പാക്തി	37
പുസ്തകലോകം	38
<i>The Economic Focus</i>	40
ശാസ്ത്രജാലകം	41
<i>Sports Line</i>	42
സർക്കാർ ഉത്തരവുകൾ	43

കവർ ഡിസൈൻ: കാര്യക്കമ്മീഷൻ വിജയകുമാർ

ക്ഷാമബത്ത: അവകാശമാണ്; ഔദാര്യമല്ല

സംസ്ഥാന ജീവനക്കാർക്കും അധ്യാപകർക്കും അവകാശപ്പെട്ട അഞ്ചുഗഡു ക്ഷാമബത്ത ആന്റണി ഗവൺമെന്റ് പിടിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് ജീവനക്കാർക്ക് ലഭിച്ച ക്ഷാമബത്ത മറ്റു സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾ ഇതിനകം തന്നെ ജീവനക്കാർക്ക് നൽകി കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ഗവൺമെന്റുകൾ മുൻ ഗവൺമെന്റ് നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു ബഡ്ജറ്റിൽ വകകൊള്ളിച്ചിരുന്ന രണ്ടു ഗഡു ക്ഷാമബത്തയടക്കം തടഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ക്ഷാമബത്ത എന്നത് ഗവൺമെന്റിന്റെ ഔദാര്യമല്ല. ഗവൺമെന്റുകളുടെ പിടിപ്പുകേടിന്റെ ഫലമായി നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വിലസൂചികയിലുണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവനുസരിച്ച് ഉയരുന്ന ജീവിതച്ചെലവ് ഒരളവിലെങ്കിലും പരിഹരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് ക്ഷാമബത്ത നൽകുന്നത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിലനിലവാരമുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിലസൂചികയനുസരിച്ചാണ് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് മുൻകാലങ്ങളിൽ ക്ഷാമബത്താശതമാനം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ വാജ്പേയി ഗവ: ഏറ്റവും താണ വിലനിലവാരത്തിന്റെ ശതമാനക്കണക്ക് പരിശോധിച്ചാണ് ക്ഷാമബത്ത നിശ്ചയിച്ചത്. കേന്ദ്രം അഞ്ചു ഗഡു ക്ഷാമബത്ത കൊടുത്തപ്പോൾ അടിസ്ഥാന ശമ്പളത്തിന്റെ 13 ശതമാനം മാത്രമാണ് നൽകിയത്. എന്നാൽ മുൻകാല ഗവൺമെന്റുകൾ അനുവദിച്ച ക്ഷാമബത്ത ശതമാനം ഇതിൽ കൂടുതലായിരുന്നുവെന്ന് കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്താണ്? അഞ്ചു മാസത്തിന് മുൻപുള്ള ജീവിത ചെലവ് അഞ്ചുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 30% കണ്ട് വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ബസ് ചാർജ്ജ്, വൈദ്യുതി നിരക്ക്, നിത്യോപയോഗ വസ്തുക്കളുടെ വില, എന്നുവേണ്ടി ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളിലും സാധാരണക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറ്റവും ദുസ്സഹമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

സർക്കാർ ശമ്പളത്തെമാത്രം ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന നാലരലക്ഷത്തോളം കുടുംബങ്ങളെ കടുത്ത സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയിലാക്കിയിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ. മുൻ ഗവൺമെന്റിനെ ഏതിനും വിമർശിക്കാനും പഴിചാരാനും ശ്രമിച്ചിരുന്നവർ അധികാരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ എന്താണ് പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാത്തത്? തടഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചുഗഡു ക്ഷാമബത്ത ഉടൻ നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സംസ്ഥാനജീവനക്കാരും അധ്യാപകരും സെപ്തംബർ 27-ാംതീയതി ബാഡ്ജ് യരിച്ച് പ്രവർത്തിയെടുത്ത് ക്ഷാമബത്ത-ദിനമാചരിക്കുകയുണ്ടായി. ഭരണ-പ്രതിപക്ഷദേദമന്യേ എല്ലാ സർവ്വീസ് സംഘടനകളും ക്ഷാമബത്ത-കുടിശിക ഉടൻ നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് പ്രകടനങ്ങളും ധർണ്ണയുമൊക്കെ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കുടിശികയായിട്ടുള്ള ഡി.ഏ യെ സംബന്ധിച്ച് നിയമസഭയിൽ ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ നിഷേധാത്മകമായ മറുപടിയാണ് മുഖ്യമന്ത്രിയിൽ നിന്നുമുണ്ടായത്. നാലരലക്ഷം ജീവനക്കാരെയും അവരുടെ കുടുംബത്തിന്റേയും നേർക്കുള്ള അവഹേളനമായി ഞങ്ങളിതിനെ കാണുന്നു.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധ കാലത്ത് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ ജീവനക്കാർക്കാണ് ആദ്യമായി ക്ഷാമബത്ത അനുവദിച്ചത്. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഇന്ത്യയിൽ ക്ഷാമബത്ത അവകാശമായി സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടാൻ ജീവനക്കാരും തൊഴിലാളികളും നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. കേരളത്തിലെ ജീവനക്കാർക്കും അധ്യാപകർക്കും ആദ്യമായി ക്ഷാമബത്ത അനുവദിച്ചത് 1967 ലെ ഇടതുപക്ഷ ഗവൺമെന്റാണ്.

കേന്ദ്രം നൽകുന്ന ക്ഷാമബത്തയുടെ നിരക്കിലും, അതേ സമയം മുതൽക്കും സംസ്ഥാനജീവനക്കാർക്കും ക്ഷാമബത്ത ലഭിക്കുന്നതിന് എൽ.ഡി.എഫ് ഭരണകാലത്ത് സമരം വേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ യു.ഡി.എഫ് ഭരണം 'സമരം ചെയ്താലെ നൽകൂ' എന്ന നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. യു.ഡി.എഫിന്റെ പൂർവ്വകാല നയം തന്നെയാണ് ആന്റണി സർക്കാറും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ക്ഷാമബത്തയുടെ കാര്യം ഇതാണെങ്കിൽ പെൻഷൻ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന നടപടികളാണ് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുപ്പതും അതിലധികവും വർഷം സർവ്വീസ് പൂർത്തിയാക്കി പിരിഞ്ഞു പോകുന്ന ജീവനക്കാർക്ക് പി.എഫ്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റി, ഫാമിലി ബനിഫിറ്റ്, കമ്മ്യൂട്ടേഷൻ തുടങ്ങിയ ഇനങ്ങളിൽ കിട്ടേണ്ടുന്ന തുക പെൻഷനാകുന്ന വർഷം തന്നെ ലഭ്യമായിരുന്ന കാലം ഏന്നോ പോയ്മറഞ്ഞു. വാർദ്ധക്യകാലത്ത് മരുന്നു വാങ്ങാനോ, മക്കളുടെ വിവാഹാവശ്യത്തിനോ പണമില്ലാതെ ഓഫീസുകളിലും ട്രഷറികളിലും കയറിയിറങ്ങി അവശനായി ആത്മഹത്യ ചെയ്യേണ്ടി വരുകയോ നാടുവിട്ടുപോകുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയാണിപ്പോൾ. പെൻഷൻ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നതുപോലും സർക്കാരിന്റെ സൗജന്യമാക്കി മാറാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്. ജീവനക്കാരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെയും സഹിഷ്ണുതയെയും വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുള്ള സർക്കാരുകളുടെ ആയുസ്സ് വളരെക്കുറവായിരുന്നുവെന്ന് കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ മറക്കാറിടയില്ല.

ജീവനക്കാരെയും അധ്യാപകരെയും സമരത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് തള്ളിവിടരുത്. കുടിശിക വന്നിട്ടുള്ള ക്ഷാമബത്ത ഉടൻ നൽകണം. പെൻഷൻ ആനുകൂല്യങ്ങളും, യു.ജി.സി. ശമ്പള കുടിശികയും എത്രയും വേഗം നൽകാനുള്ള നടപടികൾ സർക്കാർ സ്വീകരിക്കണം. സേവന വേതന വ്യവസ്ഥകളിൽ പുതിയ സർക്കാരിന്റെ നടപടികൾ ഓരോന്നും ആശങ്ക വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. യാതൊരു തത്വദീക്ഷയുമില്ലാത്ത ഇത്തരം നടപടികൾക്കെതിരെയുള്ള പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു ക്ഷാമബത്തയും മറാനുകൂല്യങ്ങളും അനുവദിക്കില്ല എന്ന നിഷേധാത്മക നിലപാട് ജീവനക്കാരെ അനിശ്ചിതകാല പണിമുടക്കിലേക്ക് തള്ളിവിടുകയേ ഉള്ളൂ. ●

എ. കെ. പി. സി. ടി. എ

സംസ്ഥാന കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങൾ
(14.10.2001)

സംസ്ഥാനപ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന യോഗത്തിൽ എറണാകുളം മുൻ ജില്ലാ പ്രസിഡന്റും കൊച്ചിൻ കോളജ് മലയാള വിഭാഗം മേധാവിയുമായിരുന്ന പ്രൊഫ. എൻ.പി.രാമചന്ദ്രൻ നായരുടെ ദേഹവിയോഗത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തി. നിരൺഘോഷ്, ശൈലൻദാസ്ഗുപ്ത, ജി.കെ.മുപ്പനാർ, എ.പി.കുര്യൻ, മാധവ്റാവ്സിന്ധ്യ, എ.ആർ.ബി, ശങ്കരാടി എന്നിവരുടെ

നിര്യാണത്തിലും യോഗം അനുശോചിച്ചു. ഭീകരവാദികളുടെ ചാവേർ ആക്രമണത്തിൽ അമേരിക്കയിലും അമേരിക്കയുടെ ഭീകരമായ യുദ്ധത്തിൽ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലും മരിച്ച നിരപരാധികളുടെ പേരിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തി. പ്രസിഡന്റിന്റെ ആമുഖ പ്രസംഗത്തിനു ശേഷം ജനറൽ സെക്രട്ടറി റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിച്ചു. അംഗത്വവിവരങ്ങൾ ട്രഷററും വനിതാ കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾ വൈസ്പ്രസിഡന്റ്

പ്രൊഫ. എം.പി. വിജയലക്ഷ്മിയും അക്കാദമിക് കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തനം കൺവീനർ പ്രൊഫ. കെ.മാത്യുവും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. സംഘടനയുടെ ജേർണലിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ചീഫ് എഡിറ്റർ പ്രൊഫ.കെ.ജഗന്നാഥൻ നായർ വിശദീകരിച്ചു. ഒരോ ബ്രാഞ്ചും ഒരു പരസ്യം വീതമെങ്കിലും ജേർണലിന് എത്തിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തുടർന്ന് നടന്ന ചർച്ചയിൽ കെ.ആർ. ജയകുമാർ (പന്തളം എൻഎസ്എസ്), ഡോ.വി.കെ.എൻ. കൈമൾ, (ഡി.ബി.തലയോലപ്പറമ്പ്), പി.സനൽകുമാർ(എസ്.ഡി.ആലപ്പുഴ), പി.ഹരിദാസൻ(എസ്.എൻ.കൊല്ലം), കെ.കെ.ചാക്കോ(ക്രൈസ്റ്റ്, ഇരിങ്ങാലക്കുട), വർഗീസ്. കെ.ജോർജ്ജ് (അഞ്ചൽ), ഡോ.രാജലക്ഷ്മി(എം.ജി,തിരുവനന്തപുരം), ആർ.സുനിൽകുമാർ (എസ്.എൻ.ചേളന്നൂർ), സുരേഷ്(എൻ.എസ്.എസ് നെന്മാറ) എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു. ചർച്ചകൾക്ക് ജനറൽ സെക്രട്ടറി മറുപടി പറഞ്ഞു. കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല അക്കാദമിക് കൗൺസിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ താഴെ പറയുന്നവരെ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർണ്ണയിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് - ഡോ. എം.സ്നേഹ പ്രഭ, ഗുരുവായൂരപ്പൻ കോളജ് മലയാളം - എം.ഹരിദാസ്, സെന്റ് അലോഷ്യസ്, എൽത്തൂരുത്ത് ഹിന്ദി - ഐഷാബി, എം.എ.എം.ഓ.

സംസ്ഥാന കൗൺസിൽ യോഗത്തിൽ ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻ നായർ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മുക്കം സംസ്കൃതം - ഡോ. വി.കെ.വിജയൻ, ശ്രീകേശവർമ്മ, തൃശൂർ. അറബി - അബ്ദുള്ള. ആർ, മാർത്തോമ്മാ കോളജ്, ചുരുത്തറ എഡ്യൂക്കേഷൻ - കെ.രാജഗോപാലൻ, എൻ.എസ്.എസ്. ട്രെയിനിംഗ്, റെറ്റാലം ആയുർവേദ - ഡോ. പി.ജെ.ജോബി, കോട്ടയ്ക്കൽ സോഷ്യോളജി - സി.എം.സത്യവതി, ഗുരുവായൂരപ്പൻ കോളജ് ജിയോളജി - അയിഷ.വി, എം.ഇ.എസ് പൊന്നാനി പൊളിറ്റിക്കൽസയൻസ് - കുട്ടിക്കുഷ്ണൻ, ശ്രീ കേശവർമ്മ, തൃശൂർ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് - ഹരിദാസ്, വി.ടി.ബി, ശ്രീകൃഷ്ണപുരം ബയോകെമിസ്ട്രി - ഹരികുമാരൻ തമ്പി, എം.ഇ.എസ് കോളജ്, വെമ്പല്ലൂർ അകാകൾച്ചർ - ഡോ.സുരേഷ്കുമാർ, എം.ഇ.എസ് പൊന്നാനി സുവോളജി - ടി.കെ.രമേശ്, എസ്.എൻ. നാട്ടിക ഫിസിക്സ് - ടി.സെയ്ദ്, ഫറൂഖ്കോളജ്, ഫെറോക് കെമിസ്ട്രി - ജോയ്.വി.പോൾ, സെന്റ് മേരീസ്, സുൽത്താൻ ബത്തേരി

ഇസ്ലാമിക് ഹിസ്റ്ററി, കമ്പ്യൂട്ടർസയൻസ്, ഹോംസയൻസ്, ഇലക്ട്രോണിക്സ് എന്നിവയിൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിർണയിക്കാൻ കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാല മേഖലാ ഭാരവാഹി

കളെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

എകെപിസിടിഎ യിൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കാനും വരിസംഖ്യ പുതുക്കാനുമുള്ള തീയതി ഡിസംബർ 15 വരെ ദീർഘിപ്പിച്ചു.

നവംബർ ആദ്യവാരത്തിൽ നടക്കുന്ന കേരളവിദ്യാഭ്യാസ സമിതിയുടെ പരിപാടികൾ വിജയിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. നവംബർ 9 തൊഴിലാളി ദിനമായി ആചരിക്കണം. 5 ഗഡു ക്ഷാമബത്തയ്ക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന നവംബർ 22 ലെ പണിമുടക്ക് പൂർണ്ണവിജയത്തിലെത്തിക്കാൻ വേണ്ട പ്രവർത്തനം നടത്തണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. സർവകലാശാല ഓർഡിനൻസിനെതിരെ നടത്തുന്ന നവംബർ 1 ലെ നിയമസഭാ മാർച്ച് വിജയിപ്പിക്കണം.

സംസ്ഥാന കൗൺസിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു.

- എയിഡഡ് കോളജുകളെ സ്വാശ്രയ, സ്വയംഭരണ കോളജുകൾ ആക്കി മാറ്റാനുള്ള ഗവൺമെന്റ് നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കുക.
- സർവകലാശാലകളുടെ ജനാധിപത്യസ്വയംഭരണ സംവിധാനത്തെ അട്ടിമറിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേരള, കോഴിക്കോട്, മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലകളിൽ അഞ്ച് പുതിയ അംഗങ്ങളെ സിൻഡിക്കേറ്റിലേക്ക് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യാൻ ഇറക്കിയ ഓർഡിനൻസ് പിൻവലിക്കുക.

- ജനാധിപത്യ പ്രാതിനിധ്യ സ്വഭാവമുള്ള കണ്ണൂർ സർവകലാശാല നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യാനുള്ള നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കുക.
- 2000 ജനുവരി മുതലുള്ള യൂജിസി ശമ്പള പരിഷ്കരണ കുടിശിക പി.എഫിൽ ലയിപ്പിക്കാനുള്ള നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കുക.
- സർവകലാശാലകൾ തങ്ങളുടെ അധികാര പരിധിക്ക് പുറത്ത് സ്വകാര്യ ഏജൻസികളുമായി ചേർന്ന് വിദൂര വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപിപ്പിക്കാനുള്ള നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കുക.
- സ്വാശ്രയ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഫിലിയേററഡ് കോളജുകളിൽ വിദൂര വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കാനുള്ള നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കുക.
- പ്രൈവറ്റ് രജിസ്ട്രേഷൻ വിദൂര വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി ഗുണപരമായ മേന്മ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സർവകലാശാലകൾ നടത്തണം.
- തടഞ്ഞു വച്ച അഞ്ച് ഗഡു ക്ഷാമബത്ത ഉടൻ അനുവദിക്കുക
- ആഗോള ഭീകരതയ്ക്കും സാമ്രാജ്യത്വത്തിനുമെതിരെ എഫ്.എസ്.ഇ.ടി.ഒ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒക്ടോബർ 17ന് വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധ വിരുദ്ധ സായാഹ്ന ധർമ്മ വിജയിപ്പിക്കുക. ●

ബ്രാഞ്ച് സെക്രട്ടറിമാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

2001- 2002 വർഷത്തെ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ മെമ്പർഷിപ്പ് ഫീസ് (ഓരോ അംഗത്തിൽ നിന്നും 200 രൂപ വീതം) അടിയന്തിരമായി എസ്. ബി. ടി ഫറൂക്ക് ശാഖയിൽ മാറാവുന്ന വിധത്തിൽ ട്രഷററുടെ പേരിൽ ഡി. ഡി. എടുത്ത് അയയ്ക്കുക.

ട്രഷററുടെ മേൽവിലാസം

K. SASIDHARAN
Raji Sadan, Manoor P.O., Kozhikode - 673 328

Restructuring Higher Education in Kerala & Questions of Equity & Excellence

Problems and Prospects in Arts and Science Colleges

Thomas Joseph,
President, A.K.P.C.T.A

Relevance

There is a general thinking among academics that the system of higher education in Kerala has become obsolete. The dropout rate at the degree level in the arts and science colleges is estimated to be about 30% by the third year of the course. An analysis of the results of examinations conducted by the Kerala University during the five year period from 91-92 to 95-96 shows the following failure rate-Pre-degree-60%, B.A-38%, M.A-59%, B.Com-69%. (Source: Report of the Kerala Education

Commission, KSSP 1999). The high rates of dropouts and failures are pointers to the irrelevance of the system of Higher Education as it exists today in Kerala. The problems of educated unemployed is yet another indicator in this direction. The major problem which we are faced with today is to increase the relevance of higher education to the needs of the users of the system. This can be done only by making the system useful to the developmental needs of our country and the employment opportunities in the global market. Apart from enabling individuals to earn their livelihood through self-employment/wage-employment, the system of Higher Education in a state should provide for the general social, economic and cultural well being of the society. For this to happen, there should be ample provision for acquisition, application and generation of knowledge.

Expansion

There has been considerable increase in the number of Higher Educational Institutions and enrolment of students in the last three decades. There are seven (7) Universities in Kerala at present. Apart from affiliating Universities of Kerala, Mahatma Gandhi, Calicut and Kannur, there are the Science and Technology University of Kochi, Sanskrit University of Kalady & the Agricultural University. There are 186 Arts & Science, 25 Engineering, 21 Medical and 19 Teacher Education Colleges affiliated to these Universities (1998-99). These Universities also have their own teaching departments and constituent colleges. Table below shows growth in enrolment during the period between 1970 and 1999

Enrolment in higher educational Institutions in Kerala

Year	PhD	PG&UG	Engineering	Medical	Teacher	Total
1970-71	144	74669	3514	3007	2440	83774
1980-81	684	94306	5962	4028	2646	107626
1990-91	1319	136894	20853	4018	4291	167375
1998-99	2691	144711	16874	6626	2373	173195

(Source: Selected educational Statistics, MHRD)

The above figures only include enrolments in the regular stream. Total enrolment will also include the students under the private stream. Prabhat Patnaik Commission on Restructuring Higher Education in Kerala has estimated that the state's enrolment in Higher Education as a ratio of the population of the relevant age group is 7.4% as against about 6% at the national level during 1998-99..

There is a general impression that Higher Education in Kerala is already over-expanded. But this is not true. It is true that the percentage of population in Higher Education at the relevant age group is slightly higher as compared with the national average. But the percentage of students going for Higher Education in relation to the students in Secondary School is only 13.8% for Kerala as against the National average of 22.9% (in 1997-98). In this respect Kerala's rank is 24th out of 26 states. The percentage of students in degree courses in relation to the students in plus two classes was only 28% as against the 49.2% for the country as a whole over the same period. (Source: Annual Report 1998-99, Department of Education, Ministry of Human Resource Development, Government of India). This shows that the progress in Higher Education has not matched with

the state's achievement in secondary education.

The increase in the number of +2 seats from 106000 to 174000 is bound to increase the demand for higher education considerably over the next few years. The improvement in the quality of secondary education and consequent fall in drop out rates and failures, if it materializes, could further push up the demand for and necessity of the expansion of higher education.

A true picture of the developmental needs of higher education in Kerala can be made only with reference to countries which have comparable achievements in secondary education..Kerala's figures compare poorly with 51% in developed countries and 21% in middle income countries. The role of higher education in development has now been universally recognized. Enrolment of 20% of the relevant age group is generally recognized as the threshold level for ensuring economic development. Progress in higher education is directly proportional to the economic development in the case of most countries. Human capital is more important than traditional capital in a knowledge society. All developed countries now invest heavily in human resource development

The linkage between the state's educational system and the large volume of immigrant remittances to the state and its role in sustaining Kerala's economy has also to be recognized. The fact that Kerala cannot sustain material intensive and fuel intensive industries due to the absence of adequate supply of minerals, metals, coal and petroleum resources is another factor to be taken into account. The high density of population and consequent high land prices preclude industries which require large areas of land. In the above circumstances it is important that the state concentrate on knowledge-intensive industries and services. A pre-requisite of this is the development of higher education.

The de-linking of Pre-degree courses from colleges and the starting of +2 courses have made immediate intervention in the system of higher education desirable and feasible. The infrastructural facilities and manpower rendered excess in the existing colleges could be utilized for the expansion and restructuring of Higher Education without heavy investment. It is important to seize the opportunity before it is diverted to undesirable ends.

Diversification

It has been pointed out that too much emphasis on any one stream (traditional courses/ new generation courses/vocational courses) would lead to lop sided development. The present tendency to unlimited specialization does not take into account the changing demands in the job market. While a limited number of specialists are required in each field, the emphasis should be on producing a large number of what Christopher Ball calls **flexible generalists**. The flexible generalists are

defined as persons equipped with necessary knowledge, skills and values to adjust readily to the volatile requirements of a changing society.

Quantity vs. Quality

The dichotomy between quality and quantity is totally irrelevant in the context of the second generation problems of development confronting the educational system in the state. The state should strive to increase enrolment & improve quality and relevance simultaneously. Equity and excellence should go together to achieve universalisation of competence in higher education.

This calls for meticulous planning and concerted effort in the development of Higher Education on the part of the state. Leaving it to market forces is to abdicate an important responsibility of the state. Such a step will have serious long term consequences on the economic and social development of the state. Following the prescriptions in the **Ambani-Birla report**, the UDF Government is going in for large scale privatization by opening up the self-financing stream on an unprecedented scale. There is also an exclusive emphasis on the development of IT and BT courses which threaten to produce imbalances in the system of higher education in relation to societal needs.

Self-financing

The assumption that higher education is a non-merit good which does not deserve Government subsidies is based on an inadequate understanding of the role of higher education in general economic development, especially in the knowledge driven modern world. Punnayya Committee(UGC 1993) which studied the

question of state funding has recommended thus: *Taking into consideration the historical background, the present stage of development and the role of higher education, the availability of attractive sources of funding and the global experiences, the committee unequivocally reiterates that state funding must continue to be an essential and mandatory requirement to support higher education.*

The position taken by Punnyya Committee is in agreement with the UNESCO document on Policies For Change and Development of Higher Education (1995) which says: *State and society must perceive higher education not as a burden on federal budgets, but as a long term domestic investment, in order to increase economic competitiveness, cultural development and social cohesion.*

The argument that the self-financing stream will increase enrolment is misplaced. The experiences at the school level shows that the self-financing stream will not supplement the subsidized stream, but only replace it, rendering the former economically unviable. In the long run, it would bring down enrolment by denying access to a large majority of the population which does not have the purchasing power to afford the high cost of higher education. The low per capita income prevailing in the state demands the continuation of subsidies in higher education. The fact that higher education continues to be subsidized heavily even in the most developed countries shows that the WTO prescriptions are meant only for the developing countries. The WTO agenda is to restrict education to literacy levels in the third world countries, which is the optimum requirement for ensuring economic and social hegemony of the West by expanding

global markets and undermining development in the third world.

This does not mean that the scope for augmenting internal resources need not be explored. The precarious nature of the State's finances demands that fresh avenues be found for financing Higher Education. Diversification of funding sources and introduction of a differential fee structure based on the capacity to pay could relieve the much starved system without compromising equity. As recommended by Dr. Justice Punnayya Committee, the generation of resources through fees and other internal sources could be made to the extent of about 20% of the recurring expenditure.

Role of Universities

The affiliating Universities in the state should take the lead role in spearheading reforms which are long overdue. At present the Universities are engaged in a struggle for survival. The system is under siege from without and from within. The forces of globalization are marketing knowledge products in the international market. This is bound to have a destabilizing effect on the affiliating system. The Central Government assisted by the UGC, besides aiding and abetting the process of liberalization, globalization and privatization, is also pursuing the agenda of saffronisation of Higher Education. The Ambani-Birla agenda informs the attitude of the UDF Government towards the Universities. By denying funds the Universities are asked to fend for themselves. Attempts are being made to make serious inroads into the system of democratic self-governance prevailing in the Universities by nominating experts with a view to upsetting the balance of power in

favor of the Government. The affiliating colleges are being encouraged to break loose from the system by starting self-financing courses and /or going in for full financial autonomy. The Government's move for reviving the aborted Unified University Act in order to de-democratize the University Governance System assumes menacing prospects against this background.

Except for isolated instances of principled resistance on the part of a few committed individuals and groups, the Universities as a whole have failed to rise themselves up to the occasion. There is little attempt to regulate the functioning of the affiliated colleges, with the result that statutory obligations are being flouted openly by powerful managements. Corrupt practices in admissions do not invite even a whimper of protest. Some colleges have become franchisee centers of other Universities and private educational agencies with the connivance of affiliating Universities. At least in some cases attempts are being made by the leadership to wreck the affiliating system from within. The move to start Off Campus Academic Centres by Mahatma Gandhi University in violation of the statutory provisions regarding territorial jurisdiction and UGC directives is the most telling instance of this. The attempts being made by all Universities to restructure the courses is perhaps the only silver lining in the cloud.

Any meaningful programme of action for restructuring Higher Education in the state should provide for defending the affiliating system against attacks from without and within. The Universities should justify their existence by performing their regulatory functions in accordance with law,

resisting the temptation to stray beyond their statutory powers and by acting in the interests of equity and excellence in Higher education. The best offence against the onslaught of Globalization is self defense through self improvement. This can be achieved to a considerable extent by restructuring the Curriculum .

State Council for Higher Education

It is against the background of the destabilizing policies and programmes being undertaken by the Government and the Universities that the need for reconstituting the State Council For Higher Education becomes relevant .Such a body should include prominent educationalists ,representatives of the Government, Universities, Teachers and Students. The Council could undertake responsibilities like making recommendations for policy planning on the basis of detailed study and wide ranging consultations and provide a forum for the coordination and supervision of all institutions of higher learning in the state and supply commonly required general services.

Self-financing Autonomous Colleges

The White Paper on State Finances has mooted the proposal to convert some of the aided colleges into self-financing autonomous colleges. The scheme is totally different from that envisaged by U.G.C and has no parallel elsewhere in the country. The idea is not to convert good colleges into centres of excellence by giving them more funds as envisaged by the U.G.C, but to stop all government subsidies by converting them into self-financing institutions. A cabinet sub committee has been formed to go into the details and make recommen-

dations for the implementation of the scheme. The implementation of the scheme will have serious consequences on equity and excellence in higher education. With practically no regulatory system to oversee the financial and curricular management of the colleges, most of the autonomous colleges would soon become trading shops in higher education. Institutions built up with public money would then be converted into private business enterprises. This is worse than disinvestments of P.S.U.s being carried out by the Central Government, where at least a portion of the real value of the units goes back to the public coffers in the form of sale proceeds. What is at work in the present instance is the operation of BOT (Build, Operate and Transfer) in reverse gear. There is a lot of public investment in the development of the colleges in the form of local contributions, donations from students, UGC and Government grants etc. The Colleges have been operated by the private managements with at least a semblance of regulatory intervention till now. The present proposal is to lift even the little regulatory power that remains leaving the managements entirely to their own designs. This, in effect, is to transfer public money into private coffers. The new step will also completely destabilize existing provisions for ensuring merit and reservation in the admission of students and appointment of teachers. This will have serious repercussions on the socio-economic equations prevailing in the state. It will upset communal harmony, make the campuses the battle grounds of communal clashes and render all exercises at academic reform irrelevant and impossible.

Reform: General Perspectives

Participatory Learning

Review of the syllabi at the Undergraduate and Post-graduate levels would be meaningful only if structural changes are made in other aspects of the curriculum as well. There should be a change of emphasis from teaching to learning. To facilitate this the course should be structured into manageable units and students should be encouraged to play a more active role in the teaching-learning process. A new concept of higher education with its emphasis on participative learning in which teachers and students play complementary roles will have to be evolved. This calls for the introduction of the semester system and internal evaluation.

Interdisciplinarity

While specializations have had their day, it is being increasingly recognized that knowledge cannot be contained within various subject boundaries. With the emergence of new ideas, facts and situations existing categories and classifications would require constant modifications. Interdisciplinarity is the mingling of several disciplines traditionally distinct in such a way as to create a unified product, a course, a paper or even a curriculum. Looking beyond one's subject is the beginning of interdisciplinarity. It starts a continuing process which generates knowledge in its march. Higher education at various stages ought to incorporate varying degrees of interdisciplinarity.

Semester System

The load on the Universities for the conduct of examinations is considerably

reduced with the de-linking of pre-degree courses, which provides the right opportunity for introducing the semester system at the degree and post-graduate levels. Semester system was tried out on a limited scale for vocational courses in Mahatma Gandhi University in 1998. There has been some failure in the maintenance of time schedule in the M.G University experience with the semester system. Greater coordination between the colleges and the University is required for the proper functioning of the system.

All Universities have introduced the semester system at the post-graduate level from the current year. There is greater coordination between the University and the colleges in Kerala University than in other Universities. Kerala University is also systematically going ahead with the preparations for the implementation of semester system at the under graduate level next year.

Reforms in Evaluation

An effective system of evaluation should have an internal and external component in the ratio of 1 : 1. To start with, the internal component should be about 25% of the total marks which could be gradually raised to 50% over a period of time. The abuse of the system of internal evaluation could be effectively prevented through the establishment of appropriate Grievance Redressal Forums and by making provisions for separate entry of internal and external marks in the University marks list. The award of internal marks should be based on the student performance in written tests, seminars, assignments, attendance etc.

Internal evaluation was first introduced for 20% of the total marks in M.G. University

for under graduate courses. There has been considerable improvement in the involvement of students and teachers in the teaching-learning process due to this. However there is great mismatch between internal and external marks in many cases. On the basis of this experience, provision has been made for normalization of internal marks for PG courses in all Universities. Entering the name of the college which has awarded the internal marks in the University marks sheet could perhaps bring in an element of social accountability in the internal marking system which could effectively check the evils of nepotism and indifference.

An achievement test for evaluation should measure attainment in terms of criteria determined by instructional objectives. This is possible only when the objectives are analyzed into observable and measurable specific behaviors and questions set to measure these specifications objectively. A useful model for this is the one developed by Benjamin S Bloom which is popularly known as **Bloom's Taxonomy**. Bloom classifies educational objectives in relation to the cognitive, affective and psychomotor domains of human behavior and recognizes different levels of achievement in each of these domains. Most of the traditional tests could not even test fully the behavior in the cognitive domain. A systematic attempt to set questions on the basis of a blueprint prepared in accordance with the principles of Bloom's Taxonomy would considerably enhance the validity of the examination system.

Extension

At present there is no compulsory provision for ensuring social accountability

of students. Activities like those of NSS, NCC etc. are extra curricular activities, the participation in which is not reckoned for the award of grades. In some Universities, like the Barathiar University for example, such activities have been inducted into the curriculum and have been made compulsory for the students. A beginning in this direction was made in Calicut University where social work for a stipulated number of days has been made a condition for the award of the first degree. There are complaints that the programme is not being implemented properly. Kerala University is planning to introduce extension/extra-curricular activity at the degree level from the next academic year as part of the curriculum .25 marks have been set apart for the same in part 3 .

Agenda for reforms

Degree Courses

About 90% of the students at the level of higher education belong to the degree level .Hence restructuring the Curriculum at this level is of paramount importance .The UGC has recommended the inclusion of three components in the first degree curriculum. They are a set of optional foundation courses ,core courses and applied courses .It may not be possible /feasible to copy down the UGC recommendations verbatim. Taking into account the spirit of the UGC recommendations, AKPCTA has evolved the following strategies for restructuring the syllabi of undergraduate courses.

- 1)Updating and Restructuring of existing courses.
- 2)Introducing the new vocational courses.
- 3)Introducing inter disciplinary courses to a limited extent.

Part four in the curriculum for degree courses

Two important components that need to be integrated in the curriculum are IT education and extension. While the former is required as a tool for facilitating qualitative improvement in education, the latter is necessary to promote social awareness among students .It is difficult to break the ratio of workload and marks vis-à-vis part1,2&3 The solution lies in adding one more part—part iv— the time schedule of which will be outside the 25 hours calculated for workload and credits could be given over and above that earmarked for parts 1,2&3.IT courses can be conducted as part of the enrichment programmes within the framework of the affiliating system at cost-effective rates either by the colleges concerned or by the department of Distance Education of the affiliating University. The concept of extension should be given the widest possible definition so as to include a wide variety of programmes under its banner for students to choose from according to their taste. Adequate provision must also be made to ensure accountability for the programmes.

Post-graduate Education

The interdisciplinary approach modestly to be attempted at the under graduate level should be extended to its logical conclusion in designing new courses at the post-graduate level. The attempt should be to evolve new areas of discipline by dissolving subject boundaries and dovetailing related areas in different disciplines into one another. Credit and Semester system should become the norm. Kerala University already has the scheme in its departments. While departments in other Universities should be

able to introduce the same without further delay, affiliated colleges with their physical insularity and limited number of post graduate departments in each institution may have to wait for some more time before launching into such an innovation

Private Registration and Distance education

Private registration and Distance Education do make compromises on quality. While the Universities do precious little to facilitate learning in private registration, some intervention is made in this area by the Universities in Distance Education by supplying notes and holding contact classes. However, with the rapid expansion of the communication network there is scope for greater intervention today. Virtual classrooms can operate even globally. But this would require great initial expenditure and expertise and coordination of a number of variables that is best left to an **Open University** which could be started for the purpose. Only such an arrangement will be

able to withstand the stiff competition from international operators in this area. Till such an arrangement is made, individual Universities should confine their operations within the confines of their territorial jurisdiction to avoid unhealthy competition with one another and to concentrate on their statutory responsibility of developing education in their respective areas. All efforts should be made to discontinue private education by absorbing the stream into distance education. At any rate, the present tendency to generate funds by overcharging the users should be nipped in the bud.. Distance Education should never be allowed to become the **milch cow of higher education**. The basic objective of Distance Learning is to expand education by democratizing its base. This can be achieved only by making it available at cost-effective rates to its users. More over a system that exploits a set of unorganized students to subsidize another set of organized students can never be justified. ●

ജില്ലാ വാർത്തകൾ
തിരുവനന്തപുരം

വനിതാ സമ്മേളനം

വനിതാ സമ്മേളനം
ശ്രീമതി. ടി. രാധാമണി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

തിരു: ജില്ലാ വനിതാ കമ്മറിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കോളജധ്യാപികമാരുടെ സമ്മേളനം നവംബർ 17-ാം തീയതി രാവിലെ 10 മണിക്ക് എ. കെ. പി. സി. ടി. എ സംസ്ഥാന കമ്മറി ഓഫീസിൽ നടന്നു. ശാസ്ത്ര സാഹിത്യപരിഷത്ത് സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് ശ്രീമതി. റി. രാധാമണി സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. “ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം, പ്രശ്നങ്ങളും സമീപനങ്ങളും” എന്ന വിഷയത്തെ ആധാരമാക്കി ജനറൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. എ. പ്രതാപചന്ദ്രൻ നായർ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. “ മാധ്യമങ്ങളും സ്ത്രീകളും” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഡോ. ഐറിസ് കൊയിലിയോ പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിച്ചു. തുടർന്നുള്ള ചർച്ചയിൽ അംഗങ്ങൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ഡോ. ആർ. ബി. രാജലക്ഷ്മിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽ ഡോ. ലേഖ നരേന്ദ്രൻ സ്വാഗതവും, പ്രൊഫ. ചന്ദ്രലേഖാദേവി നന്ദിയും രേഖപ്പെടുത്തി. ●

കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ

റൗണ്ട് വെസ്റ്റ്, തൃശൂർ 680 001

Ph: 0487-335660

PUBLISHERS & DISTRIBUTORS FOR

MALAYALAM, ENGLISH, CHILDREN'S LITERATURE, FICTION, DRAMA, CINEMA, JOURNALISM, POETRY, PHILOSOPHY, PSYCHOLOGY, SOCIOLOGY, POLITICS, HISTORY, ECONOMICS, COMMERCE, MATHEMATICS, BOTANY, ZOOLOGY, CHEMISTRY, PHYSICS, MEDICAL, COMPUTER, ENGINEERING, LAW, ELECTRONICS, MECHANICAL, CIVIL, CHEMICAL ENGINEERING, VETERINARY, AGRICULTURE, AQUACULTURE, ETC. ETC

കോസ്മോബുക്സ്

റൗണ്ട് വെസ്റ്റ്, തൃശൂർ 680 001 Ph: 0487-335292

ബ്രാഞ്ചുകൾ

കോഴിക്കോട്

Rly. സ്റ്റേഷൻ ലിങ് റോഡ്
Ph: 0495-703487

എറണാകുളം

പ്രസ്റ്റ് ക്ലബ്ബ് റോഡ്
Ph: 0484-353818

Higher Education and the WTO: Globalization Run Amok

Philip G. Altbach

*Prof. of Higher education and Director
of the Centre for International Higher education
at Boston College*

Higher Education is increasingly seen as a commercial product to be bought and sold like any other commodity. Higher education commercialization has reached now the global marketplace. The world Trade Organization (WTO) is considering a series of proposals to include higher education as one of its concerns, ensuring that the import and export of higher education be subject to the complex rules and legal arrangements of the WTO protocols and free of most restrictions. In the United States, the National Committee for International Trade in Education and a group of mainly for profit education providers are supporting this initiative. The established higher education community including the American Council on Education, is not involved in this under-

taking. The WTO initiative poses a severe threat to the traditional ideals of the University, as well as to the national and even institutional control of education, and therefore needs careful scrutiny. We are in the midst of a true revolution in higher education a revolution that has the potential to profoundly change our basic understanding of the role of the university. The implications are immense and as yet little discussed or understood. It is especially alarming, but not surprising, that the U.S Department of Commerce's Office of service Industries is behind the effort to commercialize higher education in the United States and worldwide.

I am not arguing against globalization either as a reality or as a concept. Higher education institutions everywhere are subject to global trends - massification and all of its implications, the impact of the new communications technologies, accountability of academic institutions to government, an increasingly international and mobile academic profession, global research networks, and other phenomena.

Many of these developments link academic institutions and systems globally. The use of English as the lingua franca for scientific communication and for teaching, especially when combined with the internet, makes communication easier and quicker. The advent of multinational higher education institutions makes it possible to disseminate new curricular and other innovations quickly and to meet the

immediate needs of students and the national economies of countries that lack adequate providers of higher education.

For centuries, universities were seen as institutions that provided education in the learned profession (law, medicine, and theology) and scientific disciplines. Universities, as independent and sometimes critical institutions, preserved and interpreted, and sometimes expanded, the history and culture of society. In the 19th century, research was added to the responsibilities of the universities, followed a little later by service to society. Academic institutions were, in the main, sponsored by the state or the church. Even Privately sponsored institutions were defined by the service mission. Higher education was seen as a "Public good" as something that provided a valuable contribution to society and was therefore worthy of support.

Universities were places for learning, research, and service to society through the application of knowledge. Academe was afforded a significant degree of insulation from the pressures of society - academic freedom - precisely because it was serving the broader good of society. Professors were often given permanent appointments - tenure - to guarantee them academic freedom in the class room and laboratory to teach and do research without fear of sanctions from society.

Downsides of Globalization

Today, trends such as the rise of the Internet and the globalization of knowledge have the potential for creating severe problems for academic institutions and systems in smaller or poorer nations. In a world divided into centers and peripheries,

the centers grow stronger and more dominant and the peripheries become increasingly marginalized. Inequalities grow more pronounced. There is little leeway for academic systems or individual universities to independently develop in the increasingly competitive and fast moving global higher education scene dominated by the world-class universities in the industrialized countries. The traditional academic center becomes ever stronger and more dominant - mainly in the English speaking countries of the North (the United States, the United Kingdom, Canada) and in Australia and in the larger countries of the European Union (notably Germany and France, and to some extent Italy and Spain)

The norms, values, languages, scientific innovations, and knowledge products of countries in the center crowd out other ideas and practices. These countries are home not only to the dominant universities and research facilities but also to the multinational corporations so powerful in the new global knowledge system. Information technology companies such as Microsoft and IBM, biotechnology and pharmaceutical firms (Merck or Biogen), multinational publishers like Elsevier or Bertelsmann, among others dominates the new international commerce in knowledge based products, and information technology. Smaller and poorer countries have little autonomy or competitive potential in the globalized world. Globalization in higher education exacerbates dramatic inequalities among the world's universities.

Commercialization of Knowledge and Higher Education

With the growing commercialization of

higher education, the values of the marketplace have intruded on to the campus. One of the main factors is the change in society's attitude towards higher education- which is now seen as a "private good" benefiting those who study or do research. In this view, it seems justified that the users should pay for this service as they would for any other service. The provision of knowledge becomes just another commercial transaction, The main provider of public funds the state, is increasingly unwilling or unable to provide the resources needed for an expanding higher education sector. Universities and other post secondary institutions are expected to generate more of their funding. They have had to think more like businesses and less like educational institutions.

In this context a logical development is the privatization of public universities the selling of knowledge products, partnering with corporations, as well as increases in student fees. The proliferation of private academic institutions of all kinds, especially in the for profit sector, is another by product of commercialization. Education companies, some of which call themselves universities, sell skills and training, awarding degrees or certificates to customers (students). Research is seen as a fungible product rather than an inquiry conducted to advance the frontiers of science.

The WTO Enters the Equation

In these changed circumstances, it is not surprising that those motivated by commerce, in government and in the private sector, would concern themselves with ensuring that "knowledge products" are freely traded in the international

marketplace. If these interest groups have their way, higher education in all of its manifestations will be subject to free trade discipline just like bananas or airliners. The WTO and its related General Agreement on Trade and Services (GATS), it must be remembered, are legally binding. There is a danger that regulations relating to higher education will be included in an international agreement "under the radar" and without much analysis. This is a possibility even in the April discussions of the Free Trade Area of the Americas (FTAA) in Quebec. When something becomes part of the WTO regime requirements and regulations, it is subject to complex arrangements. The implications for higher education are immense, not only because of an entire new set of international regulations but because the university will be defined in an entirely new way: The overriding goal of GATS and the WTO is to guarantee market access to educational products and institutions of all kinds.

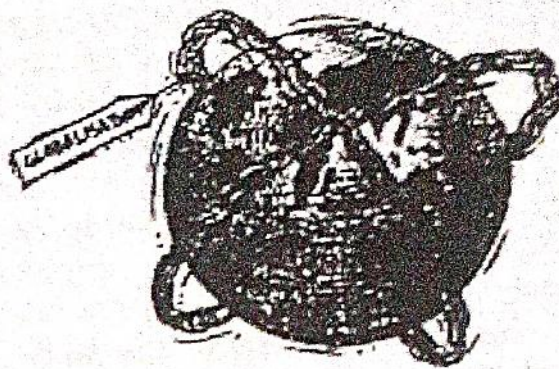
The trade in higher education is of course more difficult to codify than bananas. But efforts are now under way to do precisely this: to create a regime of guidelines and regulations to insititute free trade in higher education. The WTO would help to guarantee that academic institutions or other education providers could set up branches in any country export degree programs, award degrees and certificates with minimal restriction, invest in overseas educational insitutions, employ instructors for their foreign ventures, set up educational and training programs through distance technologies without controls and so on.

Educational products of all kinds would be freely exported from one country to

another. Copyright, patent, and licensing regulations, already part of international treaties, would be further reinforced. It would become very difficult to regulate the trade in academic institutions, programs, degrees, or products across international borders. Those wishing to engage in such imports and exports would have recourse to international tribunals and legal action. At present the jurisdiction over higher education is entirely in the hands of national authorities.

The questions raised by this initiative relate to the very idea of higher education and to the future of academe especially in the developing nations and in smaller countries. How would countries, or individual universities, maintain their academic independence in a world in which they had minimal practical and legal control over the import or export of higher education? How would accreditation or quality control be carried out? Would there be a distinction made between public or private non-profit higher education - the "gold standard" for centuries - and the new and aggressive for profit sector? Would wealthy profit driven multinationals force other higher education institutions out of business? Would a full time professoriate with claims to academic freedom survive? One thing is very clear - once the universities are part of the WTO jurisdiction, autonomy would be severely compromised and advanced education and research would become just another product subject to international treaties and bureaucratic regulations.

The greatest negative impact of WTO control over higher education would occur in the developing countries. These countries

have the greatest need for academic institutions that can contribute to national development, produce research relevant to local needs, and participate in the strengthening of civil society. Once universities in developing countries are subject to international academic marketplace regulated by the WTO they would be swamped by overseas institutions and programs intent on earning a profit but not in contributing to national development. It is not clear that accrediting and quality control mechanisms that now exist in many countries would be possible, at least as they relate to transnational educational providers.

Who Should Control Higher Education?

Every country needs to maintain essential control over its academic institutions. At the same time, individual universities need an adequate degree of autonomy and academic freedom if they are to flourish. For centuries, traditional universities have performed a central function in society. While that function has changed over time it has not disappeared. The Challenge of the new initiatives and globalization generally is one of the most serious since the medieval universities faced the rise of nationalism and the Protestant Reformation in the 16th

century. For almost a millennium, universities have defined themselves as institutions with a core education mission and a common understanding of the values of academe. For much of this period, universities were understood not only as institutions that provided education in practical fields of knowledge but as central cultural institutions in society. In the 19th century, science and research was added to the academic mission. Universities were recognized as special institutions by society precisely because their goals went beyond everyday commerce. Now, all of this is under threat.

The academic community itself is in considerable part responsible for the changes. Some universities have all too willingly allowed themselves to be caught up in commercial activities and to compromise their traditional roles. The establishment of "for profit" subsidiaries by such renowned institutions as New York University, a well known Australian institution, is establishing profit making branches overseas. The University of Chicago's business school has opened branches in Spain and Singapore. Universities in China devote much of their attention to providing profit making consulting and setting up technology companies. Many universities have gone "On - line" to sell their courses and degrees to customers in all parts of the world.

If universities are to survive as intellectual institutions, they must pay close attention to their core responsibilities of teaching learning and research. Maintaining loyalty to traditional academic values will not be easy, but the costs of growing commercialization are much greater.

Governments and other public

authorities need to give the universities the support they need to fulfill their mission. Constantly squeezing in budget, demanding ever greater accountability, and insisting that the university fundamentally change its goals does not in the long run serve the public interest. The public must also respect the underlying values of higher education.

The developing countries have special academic needs that must be protected, and any WTO style treaty would inevitably harm the emerging academic systems of the developing countries. Third world universities are now involved in many international relationships but these arrangements are based on national needs and allow choice among programs and partners.

The proposed WTO initiatives bring all of the pressures now being felt by universities world wide into sharp focus. If higher education world wide were subject to the strictures of the WTO academe would be significantly altered. The idea that the university serves a broad public good would be weakened and the universities would be subject to all of the commercial pressures of the marketplace - a marketplace enforced by international treaties and legal requirements. The goal of having the university contribute to national development and the strengthening of civil society in developing countries would be impossible to fulfill. Universities are indeed special institutions with a long history and a societal mission that deserve support. Subjecting academe to the rigors of a WTO enforced marketplace would destroy one of the most valuable institutions in any society.

(courtesy- University News- Vol:39 Sept. PP 1-4) •

The Impact of Economic Reforms on Education: The Indian Experience

Dr. A. Abdul Salim

*E.M.E.A College of Arts & Science
Calicut*

The importance of education in Socio-economic development has been well recognised ever since the "human investment revolution in economic thought" in 1960 (Shult. 1961). Accordingly, both the developing and developed countries have invested huge amount of resources in education. During several years since 1960, education has a 'golden period' with substantial public investment flowing into education and spectacular growth in enrolments both at school and higher

education levels. However, when the national and international agencies began expressing their commitment to education, the world economic crisis was unveiled with the first and second oil shocks. world inflation, monuting-foreign debt, structural adjustment and readjustment policies, and also the recessionary trends (Tilak 1999) very soon it is realised that the last one and a half decades of the century is going to be the period of containment of state role in social sector development including education.

The Experience of Asia, Africa and Latin America

Infact the stabilisation and adjustment policies do not directly refer to education. But they have a lot of indirect and adverse effects on education and human development. The adverse effects are feared to be brutal as human development and adjustment are believed to be antithetical (Tilak, 1993). This is experience of several countries in Latin America and Sub-Saharan Africa (Kakwani et.al. 1990: Stewart, 1992: Tilak,1993). In these countries which have introduced economic reforms, public expediture on education as percent of gross domestic product declined while in several non-adjusting developing countries, the corresponding proportion increased during the same period. Similary, the share of education in total government expenditure also declined in the majority of the adjusting countries while it increased or remained stable in the majority of the non-adjusting countries. Further, the allocation of primary education suffered more than other levels of

education. Both the gross and net enrolment ratios in primary education declined in a large number of adjusting countries while they reported marginal and significant improvement in non - adjusting nations. In the intensely adjusting countries, the rate of growth in enrolments in primary education also declined. This is natural because as employment wages and levels of living are affected demand for education considerably declines. Above all the private sector has been given an enhanced role in education in several adjusting countries compared to the pre - adjustment period in the same countries, and compared to the non - adjusting countries (Tilak, 1993). It all shows that the impact of reforms on educational expenditures as well as attainment as measured by enrolment rates has been adverse in Latin American and Sub - Saharan African Countries.

But in the case of South - East Asian countries particularly the South Korea, the experience was to the contrary. These countries managed to raise allocations for education despite structural adjustment and succeeded in protecting social sector expenditures. It is now being admitted that sustained investment in human resource development was an important factor behind the "East Asian Miracle" (World Bank, 1993). The success of these countries in achieving adjustment with a human face has been attributed to (a) favourable initial conditions (b) high rate of growth during adjustment and (c) policies protecting the interests of the poor during adjustment (Prabhu and Kamdar, 1993). The experience of these Asian Miracles assumes importance for India which also aims at structural development with a human face.

The Indian Experience

India embarked on a Programme of structural adjustment and stabilisation in July 1991. These policies are expected to transform the Indian economy and lift it to a trajectory of high economic growth alongside the East Asian Economies. These policies seem to question the dominant role of the state in development and to encourage the increased role of the market. They also stress on reduction in government expenditure and public subsidies. However, a clear reform agenda has not yet been articulated for the social sector, including human development which is the foundation of economic growth. The mutually reinforcing relationship between growth and human development implies that both deserve equal emphasis at all times (UNDP, 1997). The policy makers in our country do not seem to realise this mutual relationship and they are not scared of recommending check in the flow of resources to education. As a result, education becomes a highly vulnerable sector under deteriorating economic conditions. In the light of this, this paper examines the levels and patterns of educational expenditure during the period of reforms in the country. However, no attempt is made to assess the likely impact of changes in the level and pattern of expenditure on attainment indicators such as literacy rates or average number of years of schooling.

Central Government Expenditure on Education

A real increase in expenditure on social sector including education might have mitigated some of the backlash against reforms that was triggered by the negative effects of stabilisation programme. However,

a decline of expenditure in this sector is one of the consequences of the reform. This has happened in annual budgets of the central government and quite unbelievably in the five year plans. The plan allocations for education have been declining quite steadily from over 6.79% of total outlay in the first plan to 3.55% in the seventh plan. The eighth plan (1992-97) which had 'human development as the ultimate goal' allocated 4.91% to this vital sector (Planning Commission, 1992). However, the allocations in 1992/93 and 1993/94 (budget estimates) had only been 3.88% and 3.98% respectively. Moreover, the share of elementary education to total educational outlay had declined from 56% in the first plan to 29% in the 7th plan (Prabhu, 1995). Though the 3.9% is considered adequate by experts from the World Bank, in view of the high level of illiteracy (47.89% in 1991) and the large number of illiterates (over 324 million in 1991), several official committees have been recommending that 6% of GDP should be spent on education (Government of India, 1966, 1986 & 1991: ICSSR-ICMR Panel, 1981). However, the government aspiration to raise the allocation to education from the current 3.9% of GDP to 6% of GDP by 2002 AD, has not yet been translated in to reality. This requires raising by 415% the total eighth plan allocation for education during the ninth plan period ! (UNDP, 1997)

Considering the annual expenditure of the central government, it is found that though there was a slight increase in expenditure on education in nominal terms, its share in total government expenditure declined from 1.44% in 1990/91 to 1.33% in 1992/93: in subsequent years, the allocation increased slightly to 1.38%. The low priority

given to education is clearly evidenced by these negligible and declining allocations. As regards intra-sectoral allocation of central government expenditure, the share of general education increased mainly due to higher allocations to elementary education from 1992/93 onwards. In 1994/95, its share came to 21% of total expenditure as against 13% in 1990/91. Though this increase is welcome, it is too small to make an impact of attainment levels in elementary education. Further, in the absence of substantial rise in total allocation to education sector, this increase in elementary education is at the expense of higher education which has already been groaning under severe financial constraints whereby the quality of education is being seriously affected (Balachander, 1993)

State Government Expenditure on Education

Since the mid-eighties, most of the states in India have been reeling under financial crunch. The situation has been aggravated by the structural adjustment programmes of the Union Government, on account of reducing the share in central taxes, non-plan grants and other transfers to states. The impact of the financial crisis is reflected in the deceleration in social sector expenditure in all the states (Prabhu and Chatterjee, 1993). Since social sector is mainly the domain of the state, it is likely to become the first victim of economic reforms.

An analysis of the percapita expenditure on education and its share in state domestic product (SDP) for major Indian states during 1985-86 to 1995-96 reveal that in the pre-reform and post-reform periods, Kerala has retained the highest position and either Uttar Pradesh and Bihar kept the lowest position

throughout the period. It also shows that only the absolute value of expenditure in money terms, not in real terms, has risen over the period, but the expenditure as percent of GDP has been on the decline over the period. It is interesting to find that this decline has become more sharp since the introduction of the reforms in 1991. There is also a decline in the percent of per capita educational expenditure in the post-reform period as compared to the pre-reform period. All the states except Kerala and West Bengal reveal a negative change in expenditure, a clear evidence of the unfavourable impact of reform on the education sector.

The negative impact of reforms on education may be viewed from another angle by the expenditure on education as percent of total budget of the states. It indicates that except for Assam and Kerala, this is worsening in the position of other states after 1990/91. The intrasectoral allocation for 14 major states in the country exhibits a significant fall in all levels of education for all the states except Kerala and Tamil Nadu for higher Education. Further it is found that Higher Education is less affected by the reforms than other levels of education.

Effects of Expenditure Cuts on Education

A major consequence of expenditure cuts in education is the deterioration in the quality of education. The quality of education gets traded-off for quantitative expansion. Owing to popular pressure for educational expansion, more and more schools, colleges and even universities get started, but without adequate allocation for

developing sufficient facilities. Consequently, we often find institutions under-funded, impoverished in facilities being opened in sheds and in open space. Untrained and under-qualified teachers are appointed. Short duration crash courses and training programmes were preferred to long duration courses and programmes. Thus the resources get very thinly spread.

A reduction in the social sector expenditure particularly education adversely affects the subsidies and incentive schemes meant for the backward and depressed section of the society. As a result, distribution of student enrolment gets skewed in favour of the privileged sections and against the backward and depressed sections. Thus equity is sacrificed.

Expenditure cuts in education also force the government to redefine and delimit strategies and goals in education. For example, the 'adult' for adult education programmes was originally defined to be 15 years plus, later it was defined as 15-59 years corresponding to working adults, it was further reduced to 15-35 and sometimes even to 15-25 years to correspond to the most productive working age groups. Now when the target adult population is so narrowly defined, it is easier to achieve the goal and claim that substantial progress has been made with regard to adult literacy. A wonderful strategy to claim success when the failure is so gigantic!

Deceleration in government expenditure of education leads to growing privatisation of this sector. Owing to lack of resources, even vulgar forms of privatisation get government and societal approval. Though the self-financing institutions do provide financial relief to the government the long

term economic and non-economic cost to the society is huge. It leads to a dual system of education - one for the haves and other for the have-nots. The so called "Public Schools" at school level and "Capitation Fee" institutions at higher levels are typical examples.

Expenditure cuts also lead to several policy discussions about the alternative sources of financing education. Particularly there is vigorous demand from policy makers for raising fees, atleast in higher education. Several universities have already made huge raises in fees. But it may not be desirable to raise the fees indiscriminately. Student's capacity to pay should be taken into account. While some students are paying huge capitation fees and other fees, some can't pay even a nominal fee. Therefore they need to be differentially treated by a discriminatory system of fees and incentives like scholarships and loans.

To conclude, the economic reforms do not seem to favour the development of social sector particularly education in India. During the period of economic reforms, government expenditure on education as percent of gross domestic product, the share of education in total government expenditure and allocation to primary education declined. Infact this was the experience of countries in Latin America and Sub-Saharan Africa which also went for economic reforms. These expenditure cuts from the part of both the central and state government seem to adversely affect quality of education, subsidies and incentive schemes in education meant for the backward and depressed classes. It also leads to growing privatisation and development of a dual system of education. These effects

should be expected because the reforms normally address themselves to the economic change (ie industrial change, technological change, newer products,etc) through liberalisation, privatisation and globalisation. It is high time that the policy makers should take special initiatives to protect the expenditure on the social sector, ensure smooth and balanced development of all the subsectors of education so that economic growth through economic reforms can be realised with a human face. This requires a series of new reforms for the reform itself. •

ബ്രോഞ്ച് സെക്രട്ടറിമാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ജേർണലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള ലേഖനം, ചെറുകഥ, കവിത തുടങ്ങിയ സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾ, സർവ്വീസ് സംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾ, തീസിസ് അബ്സ്ട്രാക്ടുകൾ, വിജ്ഞാന പ്രദങ്ങളായ കുറിപ്പുകൾ, മനുവാർത്തകൾ, ഫോട്ടോകൾ, പരസ്യങ്ങൾ ഇവയൊക്കെ ചീഫ് എഡിറ്റർക്ക് അയയ്ക്കുക.

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 50 രൂപ മാത്രം
പരസ്യങ്ങൾക്കുള്ള താരിഫ് കാർഡുകൾ ജില്ലാ സെക്രട്ടറിയിൽ നിന്നോ മാനേജിംഗ് എഡിറ്ററിൽ നിന്നോ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ചീഫ് എഡിറ്ററുടെ വിലാസം

കെ. ജഗന്നാഥൻ നായർ, ഐ. സി. 24/ 147, TSGRA 15, കൊച്ചുമാം, തൈയ്ക്കാട് പി. ഒ., തിരുവനന്തപുരം -695 014, (ഫോൺ: 0471- 324372)

മാനേജിംഗ് എഡിറ്ററുടെ വിലാസം

എസ്. ജയരാജ് കുമാർ ഗീതാഞ്ജലി, 79 ഉള്ളൂർ ഗാർഡൻസ്, കൊച്ചുഉള്ളൂർ, മെഡിക്കൽ കോളജ് പി.ഒ., തിരുവനന്തപുരം-695 011 (ഫോൺ: 0471-440004)

ഓഫീസ്

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി ഓഫീസ്, മാതൃഭൂമി റോഡ്, വഞ്ചിയൂർ, തിരുവനന്തപുരം- 695 035, ഫോൺ: 0471- 463494

Fax No: 0471-468984
e-mail: akpcta@sify.com

Trading in Higher Education: MG University Style

*the truth, the whole truth
nothing but the truth*

Thomas Joseph

President, AKPCTA

Writ Petition

AKPCTA filed a writ petition before the HONOURABLE HIGH COURT OF KERALA (O.P.No.28403/2001) praying for a declaration that the proposal to start Off Campus Academic Centres by Mahatma Gandhi University is illegal. The Association also sought a direction from the High Court commanding the University not to undertake any activity of franchising or affiliating or recognizing any course of study or starting educational centers beyond the territorial limits prescribed under section 4

of the Mahatma Gandhi University ACT of 1985.

Counsel for AKPCTA Advocate Shri. M .R.Rajendran Nair submitted the following grounds in support of the petition:

Grounds

- A) The Act which creates and confers powers on the first respondent(MG University)stipulates a territorial limit to the jurisdiction of the first respondent .It is not permissible for the first respondent to exercise any of its powers beyond the said territorial limits .The impugned action is obviously ultra vires and has no legal sanction.
- B) Clause 2 of section 4 provides for affiliation of an institution beyond the territorial limits. The effect of the affiliation is that the University will have full control over the courses, service conditions of employees etc.,of the affiliated institution. For affiliating an institution beyond the territorial limits a mandatory procedure is prescribed. The attempt by the impugned action is to overreach the said provisions. This is illegal ,arbitrary and unjust.
- C) It is not within the powers of the first respondent to grant "franchisee rights" to an institute. The University may

affiliate or recognize an institution in accordance with the statute. The attempt made is to enable certain institutes to use the name of the University to conduct courses and grant diplomas /degrees without undergoing the procedure for affiliation in accordance with law. University, an instrumentality of State and a sacred institution cannot resort to such an action and do indirectly that it cannot do directly. This is illegal and against the constitutional mandate for fairness and non arbitrariness in action enshrined in article 14 of the Constitution of India.

- D) The decision to give "off campus academic service" is not one taken in due process. The statutory authorities especially the Senate and the Academic Council have not approved the said action. The Senate must review the policies and programmes of the University. The Academic Council is to prescribe courses of study in affiliated institutions and institutions maintained by university.
- E) The impugned action is taken in a hasty manner bypassing all legal procedures. It is submitted that utmost secrecy and undue haste marks the impugned action. The lack of transparency and ugly haste shown makes it clear that the action is vitiated by legal malafides.
- F) The attempt by impugned action though apparently to make some additional money, is in fact, based on inarticulate major premise of perpetuating corruption and nepotism. The target is to enable some overseas trips in the name of the University. It is also opening new avenues of corruption which already

plague the corridors of higher education in the State. It is exercise of power for reasons other than for which it is conferred and hence is vitiated by legal malafides.

- G) At this juncture it is worthwhile to note that the University has failed miserably to do its duties with respect to existing courses. Examinations are not conducted in time. There are even instances where the University has not conducted examinations for the academic year 2000-2001 till date. The additional burden of running courses even beyond the territorial limits cannot be accepted by the University at this stage. The purpose of having four Universities with specific territorial limits in the State of Kerala is to see that the higher education sector is properly managed and efficiency and excellence in educational field is maintained. It is submitted that to start with, there was only one university in Kerala. It was when the workload in higher education sector increased that separate universities were formed for specified territorial regions. The very purpose of the Act is to make sure that each university is able to concentrate in a specified territorial area and quality of higher education is maintained and developed. The preamble of the Act reads as follows;

"where as it is considered necessary to establish a new teaching and affiliating university in the state to provide for the urgent development of higher education in the areas comprised in the Kottayam, Ernakulam and Idukki revenue districts, the Kuttanad taluk of Alleppey revenue district, and the Kozencherry, Mall

appally, Tiruvalla and Ranni taluks of the Pathanamthitta revenue district of the state" The very purpose of the act will be defeated if the impugned action is permitted to proceed

H) No civilized state can have on its agenda, commercialisation of higher education. It has been held by Honourable Supreme Court in *J.P. Unnikrishnan vs. State of Andhra Pradesh* (AIR 1993 SC 2178) "the activity of establishing an educational institution can neither be a trade nor business nor can it be a profession within the meaning of Article 19(1) (g). Trade or business normally connotes an activity carried with a profit motive. Education has never been commerce in this country. Making it one is opposed to ethos, tradition and sensibilities of the nation. Imparting of education has never been treated as a trade or business in this country since times immemorial. It has been treated as a religious duty. It has been treated as a charitable activity but never as a trade or business."

i) It is submitted that the attempt of the first respondent is to trade in education which cannot be permitted without damaging the constitutional foundations. It is unbecoming of a university to trade in education. The seal of the University cannot be permitted to be put on any course without properly affiliating or recognizing the institution running the same, and profit making can never be the motive of education.

J) If a course is permitted to be conducted in October the proper time schedule cannot be followed and it will result in a truncated course and truncated time schedule. Besides, the university will not

be able to effectively and directly involve in the teaching and learning process. It is therefore submitted that the quality of education will seriously suffer. The regular students doing regular courses and students in Off Campus Centers doing truncated courses will be awarded the same kind of degree resulting in unequals being treated equally.

K) The Regulations framed for the conduct of Post Graduate Programmes under affiliated college and School of Distance Education with effect from 2001 admission prescribes semester system, whereas, Exhibit P5 prescribes annual system. The School of Distance Education is not an institution designed for conducting programmes at distance by starting centers there. It is a mere name lender to achieve the ulterior purpose of starting courses beyond the territorial limits prescribed in the Act.

Judgment

Dismissing the petition, learned Judges Srikrishna, C.J. and M. Ramachandran, J delivered the following:

1) Having heard learned counsel for the petitioner and counsel for the respondents, we are not satisfied that the steps taken by the first respondent University for establishing off campus distance learning centers contravenes the provisions of the Mahatma Gandhi University Act, 1985 or the statutes made thereunder. In fact Chapter 42 of the Mahatma Gandhi University Statutes, 1997 specifically provides that a center of Distance Education shall be a department of the University.

2) We are also not impressed with the contention of the petitioner that section 4(2) of the Mahatma Gandhi University Act

absolutely prohibits the University from affiliating educational institutions situated outside the territorial limits prescribed in sub-section (1) of section 4. As long as consent from Government and the Vice Chancellor are obtained, even affiliation can be granted to institutions outside the territorial limits.

3) The final argument is that, if the University is permitted to establish off campus learning centers, then education would become commercialized. We have no evidence of such commercialisation, at present, before us. What is being attempted is an open and transparent policy of enabling distance learning. We do not think, that perse is illegal or contrary to the provisions of the Act. If and when a situation arises, when it is demonstrably clear that there has been commercialization of education we are sure that the appropriate authorities, and, if not, this court, can take notice and remedial action.

Subject to these observations, the original petition is dismissed.

Though the Petition was dismissed, the Honourable High Court, sharing AKPCTA's concern about commercialization of education, permitted the Association to approach the court again for remedial action under the following contingencies:

1) When sufficient legal evidence of commercialization of education through Off Campus Centers is available

2) When appropriate authorities fail to take remedial action against such commercialization of education

VC's Vanishing Act

An incidental comedy enacted in connection with the Petition was the farcical finale of the Press Conference convened by

the Vice Chancellor at 1PM on the 25th of September, at which time the hearing on the Writ Petition was in progress in the High Court. The occurrence of the two events at the same time was a classic case of accidental coincidence. Insiders say that the crisis managers in the University who got wind of the hearing in the court only when it was too late to call off the Press Conference prevailed upon the V.C to do what one scribe described as "the vanishing act" to save the day. Whether it was by deliberate design or accident, the VC's absence did not go down very well with the reporters. This is how The Hindu reported the event :

Kottayam, Sept. 25. That Mahatma Gandhi University has the uncanny knack for getting into limelight for the wrong reasons, is an old joke. Many times during the last 15 years or more, those on the top echelons at the institution had refused to meet presspersons whenever they felt that they were going to be at the receiving end of media glare. However it was for the first time that the Vice Chancellor himself, after convening a press conference at his new sprawling office complex, enacted a successful vanishing act.

The issue in focus was the press conference called by the Vice Chancellor, Dr. Cyriac Thomas, to explain the off-the-campus academic programmes being commenced under the aegis of the School Of Distance Education. The press persons were asked to be present by 1PM; but when they reached the spot the Vice Chancellor was no-where to be seen. Instead, it was the Pro-Vice-Chancellor who was conducting the press conference, they were told. According to the Pro-Vice-Chancellor, the Vice-Chancellor had been off to attend a funeral.

Many believe that this was nothing but

an escapist act on the flimsiest of excuses. The very commencement of off-the-campus programmes, the new avatar of the franchisee programme which had to be shelved earlier on account of stiff opposition from the academic community, had already generated a lot of heat.

The alleged ostentatious spending by university authorities and alleged flaunting of rules in some appointments have already made every seat a hot one for top authorities, it is believed .

UGC Steps In

Meanwhile, the UGC had sent a circular to all Universities as early as 9th Aug.2001

Dr.Hari Gautham
Chairman,UGC
New Delhi

Dated 5/10/2001

Sir

Sub : Off -Campus Academic Centres of Mahatma Gandhi University,
Kottayam, Kerala - Violation of U.G.C. Directives regarding
Ref : U.G.C D.O. letter No F.1-52/99(CPP-2) dt 9th Aug 2001 to
Vice Chancellors

This is to bring to your kind notice the fact that Mahatma Gandhi University is going ahead with its programme of starting Off Campus Academic Centers within and outside the country in collaboration with private agencies in violation of U.G.C. directives in this regard as per letter cited above.

The scheme of the University is to entrust the business of recruitment of students and teachers and conduct of classes with private agencies on condition of sharing the fees collected in the ratio of 1:1 between the University and the Centre.

The programme is being operated under the School of Distance Education in violation of its stated objective of democratizing higher education by providing it at cost-effective rates to its beneficiaries. The fees proposed to be charged for students in this stream in Kerala are quite exorbitant, at rates on a par with self-financing stream. A BSc student has to pay as much as Rs 30,000/- by way of tuition and special fee. The fee for the same course for overseas students is 1200 US dollars.

There is no provision to ensure the quality of teaching, which is undertaken solely under the responsibility of the collaborating agency.

The statutory bodies in the University such as the Senate and the Academic Council have not approved the plan. The University does not have even a full Syndicate now. The situation is being exploited by the Vice-Chancellor to run the University according to his sweet will. It is understood that the University has already signed MOU with its foreign collaborators. Students are expected to be admitted shortly.

The University is expanding its operational field in spite of the fact that it has miserably failed to ensure the quality of its academic programmes presently being held in affiliated colleges under its jurisdiction. The university examinations are not held as per schedule and results are not published on time.

It may be recalled that the University had attempted to start the programme earlier under the nomenclature Franchisee Educational Service and it had to abandon the project in the face of stiff opposition from the academics. The same project is now being implemented by giving it a new name —Off Campus Academic Programme. A copy of the brochure of Off-Campus Academic Centers privately circulated by the University is enclosed herewith.

I request you to kindly intervene and take adequate deterrent action to forestall the attempt of the University to trade in education by violating UGC norms .

Thanking you

Yours faithfully

THOMAS JOSEPH
President, AKPCTA

The UGC responded promptly and unequivocally. Dr. Hari Gautham, Chairman of the UGC, himself wrote to Dr. Cyriac Thomas, VC, MG University seeking his immediate intervention . The DO letter is reproduced below :

D.O. No.F1-10/20019CM0

18 October 2001

Dr. Cyriac Thomas
Vice Chancellor
Mahatma Gandhi University
Kottayam-686560

Dear Dr. Thomas

Enclosed please find herewith a representation from Prof. Thomas Joseph ,President, The All Kerala Private College Teachers' Association, Thiruvananthapuram, addressed to the Chairman, UGC, dated October 5, 2001. It is regarding Off Campus Academic Centres through which Mahatma Gandhi University is franchising its degree education. This ,in

fact, is violation of UGC directives issued to all universities as per communication D.O . No.F1- 52/99(CPP-II) of Aug. 9, 2001. The representation says that the earlier venture of starting Franchising Education Services has now been replaced by the Off Campus Academic Programme. Though mentioned that neither Senate nor Academic Council have approved the plan , it has no relevance in view of the directives already issued by the UGC in this respect

I shall request you to kindly examine the matter ,send your comments if you so desire and take necessary action to comply with the aforesaid UGC directives in this respect. With regards

Yours sincerely

HARI GAUTAM
CHAIRMAN

The letter from the Chairman, UGC clearly implies the following:

- 1)MG University's Off Campus Centres are franchising agencies and therefore the University is guilty of trading in education.
- 2)Such trading in education is against UGC norms and therefore steps taken by the University in this direction should be withdrawn.

Alibi

Despite the above, MG University continues to maintain that the MG programme has the approval of the UGC. The University's press release (Malayala Manorama dt.24 /10 /2001) says that the UGC Chairman has privately repudiated what he has openly and officially stated in writing!

EVIDENCE???

(To be concluded)

പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫ് ഐഫക്ടോ വൈസ് പ്രസിഡന്റ്

2001 നവംബർ 9 മുതൽ 11 വരെ ലക്നൗവിൽ നടന്ന ഐഫക്ടോ യുടെ ദ്വൈവാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് ഐഫക്ടോ യുടെ വൈസ് പ്രസിഡന്റായി എ. കെ. പി. സി.ടി. എ പ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

അഭിനന്ദനങ്ങൾ ആശംസകൾ

എ.കെ.പി.സി.ടി.എ വിജയിച്ചു

പുതുച്ചേരി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നടന്ന ഐഫക്ടോ യുടെ ദ്വൈവാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ എ. കെ. പി. സി.ടി. എ പ്രസിഡന്റായി എ. കെ. പി. സി.ടി. എ പ്രസിഡന്റ് പ്രൊഫ. തോമസ് ജോസഫ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

With best compliments of:

BI PUBLICATIONS (P) LTD.

**28/2758, SHARADA NIVAS,
KUTHIRAVATTOM ROAD, KUNNUMPURAM
THIRUVANANTHAPURAM- 695 001**

Phone: 0471-472013

Fax: 0471-472073

e-mail: biptvpm@satyam.net.in

Head Office: 54, JANPATH, NEW DELHI 110001

Branches: AHAMADABAD, BANGALORE, CHENNAI, KOLKATHA, MUMBAI AND NEW DELHI

അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ

1958 ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബേർട്ട്സ് കോളജിൽ വെച്ചാണ് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. സംഘടനയുടെ ഉത്ഭവം മുതൽ നാളിതുവരെയുള്ള നമ്മുടെ സംഘടിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്ത് മുൻനിരയിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത നിരവധി അദ്ധ്യാപകരെ നാം പലപ്പോഴും ഓർക്കാറില്ല. പ്രൈവറ്റ് കോളജ് അദ്ധ്യാപകരുടെ സമരരീതിഹാസത്തിൽ പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി, പ്രൊഫ. എം.പി.പോൾ, പ്രൊഫ. വി.ആർ.സുബ്രഹ്മണ്യൻ, പ്രൊഫ. ആർ.ആർ.സി എന്നിവർ എന്നും തിളങ്ങി നിന്നിരുന്ന ഉജ്ജ്വല നക്ഷത്രങ്ങളാണ്. പ്രൊഫ. എം.പി.പോൾ തുടങ്ങിവെച്ച പ്രൈവറ്റ് കോളജ് അദ്ധ്യാപക പ്രസ്ഥാനത്തിന് സംഘടിത രൂപം നൽകി മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോയവരിൽ പ്രമുഖനായിരുന്നു തിരുവനന്തപുരം മഹാത്മാഗാന്ധി കോളജിലെ ലക്ചറർ ശ്രീ.വിജയൻ നായർ. വ്യക്തമായ സംഘടനാ രൂപം ഉണ്ടായത് 1952 മാർച്ച് 16-ാം തീയതി ആയിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്ന കൺവൻഷനിൽവെച്ച് തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രൈവറ്റ് കോളജ് ടീച്ചേഴ്സ് യൂണിയൻ രൂപമെടുത്തു. കൊല്ലം ശ്രീനാരായണ കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന ശ്രീ. എ.രാമമൂരായിരുന്നു ആദ്യത്തെ പ്രസിഡന്റ്. 1956ൽ സംഘടനയുടെ പേര് ട്രാവൻകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രൈവറ്റ് കോളജ് ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ എന്നാക്കി മാറ്റി. ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷന്റെ സജീവ നേതാക്കളായിരുന്ന പ്രൊഫ.വിജയൻ നായർ, പ്രൊഫ.റോസ് ചന്ദ്രൻ, പ്രൊഫ.മീനാക്ഷിയമ്മ തുടങ്ങിയവർ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്. 1957ൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് നടന്ന രണ്ടാമത്തെ കൺവൻഷനിൽ വെച്ച് ഈ സംഘടന പ്രൈവറ്റ് കോളജ് ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ എന്നായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. 1957ൽ തന്നെ കൊച്ചി-മലബാർ പ്രദേശത്ത് പ്രൊഫ. നാരായണ സ്വാമി, പ്രൊഫ.വി.ആർ.സുബ്രഹ്മണ്യൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മലബാർ-കൊച്ചിൻ പ്രൈവറ്റ് കോളജ് ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ എന്നൊരു സംഘടന നിലവിൽ വന്നു. ഈ രണ്ടുസംഘടനകളും സംയോജിച്ചാണ് 1958ൽ എ.കെ.പി.സി.ടി.എ ജന്മമെടുത്തത്. സംഘടനാ ഭാവനാഹിതങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി അചഞ്ചലമായ സംഘടനാബോധത്തോടും നിസ്തുലമായ ത്യാഗസന്നദ്ധതയോടും പ്രവർത്തിച്ച അറിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത നേതാക്കളായിരുന്നു സെന്റ് തോമസ് കോളജ്, പാലയിലെ പ്രൊഫ.പി.സി.ജോസഫ്, കൊല്ലം എസ്.എൻ.കോളജിലെ പ്രൊഫ.കെ.വേലായുധൻ നായർ തുടങ്ങിയവർ. അന്നത്തെ പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റിന്റെ ഹീനമായ ലാഭ്യത്വത്തെയും അദ്ധ്യാപക വിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും സഭയെ രൂപം ചൊറുത്തുതോൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രൈവറ്റ് കോളജ് അദ്ധ്യാപകർക്ക് സംഘടനാരൂപം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ച വിജയൻ നായരെപ്പോലുള്ളവരെ ഈ സംഘടന എന്നും കൃതാർത്ഥതയോടെ മാത്രമേ സ്മരിക്കുകയുള്ളൂ.

സതീശ് ചന്ദ്രൻ
എസ്. എൻ. കോളേജ്, വർക്കല

വിമൻസ് സ്റ്റഡീസ് യൂണിറ്റ് എന്ത്? എന്തിന്?

ഡോ. ആർ.ബി.രാജലക്ഷ്മി

എം.ജി.കോളജ്, തിരുവനന്തപുരം

കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ എല്ലാ കോളജുകളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്ന എൻ.എസ്.എസ്, തുടർ വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ ഇവ പോലെ പ്രവർത്തിച്ചേണ്ട ഒന്നാണ് വിമൻസ് സ്റ്റഡീസ് യൂണിറ്റ്. കാര്യവട്ടത്തുള്ള വിമൻസ് സ്റ്റഡീസ് സെന്ററാണ് അതിന്റെ ആസ്ഥാനം. യൂണിറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പല യൂണിറ്റുകളും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഈയിടെ സെന്റർ നടത്തിയ ഏകദിനശില്പശാലയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി. സ്ത്രീ ശാക്തീകരണവർഷമായി ആചരിക്കുന്ന ഈ വേളയിൽ എല്ലാ സെന്ററും, എന്തെങ്കിലും കാട്ടിക്കൂട്ടാതെ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെ നടപ്പാക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൗമാര പ്രായക്കാരായ പെൺകുട്ടികളിൽ സാമൂഹ്യബോധം വളർത്തുന്നതിനും സ്ത്രീശാക്തീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാകുന്നതിനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ അ

വരുടെ നേതൃത്വശേഷിയും കാര്യശേഷിയും വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ദേശീയ വികസനത്തിൽ അവരുടെ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പിക്കാനും കഴിയുന്ന വിധത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് യൂണിറ്റുകളിൽ നടക്കേണ്ടത്. സർവ്വകലാശാല അനുശാസിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ ചെയർമാനും ഒരദ്ധ്യാപികകൾ വിനോദമായിട്ടുള്ള ഒരു ഉപദേശകസമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാവാണം യൂണിറ്റുകൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്.

വിമൻസ് സ്റ്റഡീസ് യൂണിറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്.

ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ

- നിലവിലുള്ള സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ഭിന്നമായി സ്ത്രീ പുരുഷസമത്വം സംരക്ഷിക്കുക.
- സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിലൂടെ - സ്ത്രീ വികസന പരിപാടികളിലൂടെ ദേശീയ വികസനം ഉറപ്പാക്കുക.
- കലാശാലവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സമൂഹത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ആ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അവരെ സന്നദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുക.
- പ്രവർത്തന പരിപാടികളിലൂടെ വനിതകൾക്ക് പുതിയ അവബോധം സൃഷ്ടിക്കുക.
- ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെടുകയും സ്ത്രീവികസനത്തിനുകുന്ന പരിപാടികളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുക.
- കുടുംബത്തിലും, സ്ത്രീ വർഗ്ഗത്തിലും, സമൂഹത്തിലും സ്വന്തം അവകാശാധികാരങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ സ്ത്രീകളെ സജ്ജരാക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

പരിപാടികളും പ്രവർത്തനങ്ങളും

മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനായി ഇനി പറയുന്ന പഠന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് നിർദ്ദേശപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

പഠനങ്ങൾ

- ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിഭാഗമുള്ള അധ്യുദ്യമായ വനിതാ വിഭാഗത്തിന്റെ അധ്യുദ്യത അകറ്റുകയും

വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ നൽകുന്ന സംഭാവനകൾ കണ്ടെത്തി അംഗീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പഠനങ്ങൾ നടത്തുക.

- സ്വാശ്രയബോധവും ആത്മവിശ്വാസവും വളർത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള ഗവേഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുക.
- പങ്കാളിത്തപഠന രീതിയിലൂടെ സ്വയം തിരിച്ചറിയാൻ സ്ത്രീകൾക്ക് അവസരമുണ്ടാക്കുക.
- അറിവിന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ കണ്ടെത്തലിനുള്ള ഗവേഷണപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുക.

പ്രവർത്തനങ്ങൾ

- മറ്റു കോളജുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികളുമായി ചേർന്ന് ശില്പശാലകൾ നടത്തുകയും, അതിലൂടെ സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുക. സ്ത്രീ പഠനത്തിന്റെ ആവശ്യകത ചർച്ച ചെയ്യുക.
- പുതിയ അറിവുകൾ മറുത്തുവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുകയും അവ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലുള്ള സെമിനാറുകൾ നടത്തുക.
- സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കി സിമ്പോസിയങ്ങൾ നടത്തുക.
- അനുപചാരികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സംഘങ്ങളെ ശ്രാമപ്രദേശത്തു രൂപീകരിക്കുക.
- പ്രദർശനം, പോസ്റ്ററുകൾ, സിനിമ-വീഡിയോ പ്രദർശനം തുടങ്ങിയവയിലൂടെ ശ്രാമീണ വനിതകളിൽ നൂതനാവബോധം വളർത്തുക.
- സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചും വികസനാധികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉള്ള അറിവ് ശ്രാമീണജനതക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുക.
- സ്ത്രീ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പ്രചാരം നൽകുക.
- എൻ. എസ്. എസ്. വയോജന വിദ്യാഭ്യാസ വിഭാഗം, സന്നദ്ധസംഘടനകൾ തുടങ്ങിയവയുമായി യോജിച്ച് താഴെ പറയുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുക.
 - a) ലിംഗപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയൽ
 - b) ലിംഗവിവേചനം തിരിച്ചറിയൽ
 - c) അസമത്വത്തിനെതിരെ പോരാടൽ
 - d) അഭ്യൂഹ്യരെന്നു മുദ്ര കുത്തിയവരെ ദൃശ്യരാകൽ

ഈ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് നമ്മുടെ സംഘടനയുടെ വനിതാവേദികൾ ഓരോ കോളജിലും താല്പര്യം കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കലാശാലകളിലെ അഭ്യസ്ഥവിദ്യാരായ വിദ്യാർത്ഥിനികളേയും അദ്ധ്യാപികമാരേയും ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാക്കണം. •

? 2001 ജൂലൈ മാസം 7-ാം തീയതി മുതൽ 42 ദിവസത്തെ half pay leave എടുത്തപ്പോൾ Leave salary യിൽ HRA പൂർണ്ണമായും ലഭിച്ചതായി കണ്ടു. അതിന് അർഹത ഉണ്ടോ?
ശ്രീ.ജോസ് തോമസ്,
തൃശ്ശൂർ

= ശമ്പളത്തോടു കൂടിയ 180 ദിവസം വരെയുള്ള ഏത് അവധിക്കും HRA പൂർണ്ണ നിരക്കിൽ കിട്ടുവാൻ അർഹതയുണ്ട്. ഇത്തരം അവധിക്കാലം 180 ദിവസത്തിൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ 180 ദിവസം HRA പൂർണ്ണ നിരക്കിൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

? 32 half pay leave credit ൽ ഉള്ള എനിക്ക് leave not due എടുക്കുമ്പോൾ അർഹത ഉണ്ടോ?
ശ്രീമതി ലതാകുമാരി,
കായംകുളം

= ഇല്ല. ശമ്പളം ലഭിക്കാവുന്ന യാതൊരവധിയും Credit ൽ ഇല്ലെങ്കിലേ Leave not due അനുവദിക്കുവാൻ നിയമമുള്ളൂ.

? റിട്ടയർ ചെയ്യുമ്പോൾ 32 വർഷവും 8 ദിവസവും Qualifying സർവീസാകുന്ന എനിക്ക് ഗ്രാറുവിറ്റി ലഭിക്കുന്നതിന് 33 വർഷമെന്ന് അതിനെ ക്രമപ്പെടുത്താമോ?
ശ്രീ.ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ,
എറണാകുളം

= 32 വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ എന്നാൽ, 32 വർഷം 6 മാസത്തിൽ കുറവേ സർവ്വീസ് ഉള്ളുവെങ്കിലും ഗ്രാറുവിറ്റിയുടെ പരമാവധി പ്രയോജനം ലഭിക്കുവാൻ 33 വർഷമായി അതിനെ ക്രമപ്പെടുത്താം. •

വായനക്കാരുടെ സർവ്വീസ് സംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി ലഭിക്കുന്നതിന് എഴുതുക.
Prof. T. N. മനോഹരൻ, വടയക്കാട് ഹൗസ്, കുന്നുകുഴി പി. ഒ, തിരുവനന്തപുരം-37.

ആദ്യ ഓഡിയോ നോവൽ

ഡോ.സി. ആർ.പ്രസാദ്

എം.ജി.കോളജ്, തിരുവനന്തപുരം

കൊല്ലപ്പെട്ട വ്യക്തി ചരിത്രപുരുഷനാണെങ്കിൽ കൊലപാതകി കൂടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു. നന്മയോടൊപ്പം തിന്മയും, സമൂഹത്തിൽ കൂടി കിടപ്പവകാശം നേടുന്ന തന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിൽ അങ്ങനെ സ്ഥാനം നേടിയെടുത്ത കൊലപാതകിയാണ് ഗോഡ്സെ. പ്രശസ്തനായിത്തീർന്ന ഈ ഘാതകനെ കേന്ദ്രമാക്കി സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സെപ്റ്റംബറിൽ ഡി.സി.ബുക്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സക്കറിയയുടെ 'ഇതാണെന്റെ പേര്' എന്ന കൃതിയും ഗോഡ്സെയുടെ മാനസിക വ്യാപാരം അന്വേഷിക്കുന്നു.

ഗാന്ധിജിയുടെ വധത്തിനുശേഷം ഘാതകന്റെ മനസ്സിലൂടെ ഒഴുകിയ ചിന്താധാരകൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന അന്വേഷണം ജന്മാന്തരങ്ങളിലെ കർമ്മവൈപരീത്യങ്ങളിലേക്കു കൂടി ചെന്നെത്തുന്നുണ്ട്. പുനർജന്മത്തെക്കുറിച്ചും ജന്മാന്തരങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിലനിൽക്കുന്ന ഭാരതീയ ദർശനത്തെ ആഖ്യാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായി സ്വീകരിക്കുകയും ഗാന്ധി നിന്ദ ഗോഡ്സെയുടെ വാക്കുകളിൽ നിറച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ചേർത്തു വായിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് വർത്തമാനകാല ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയത്തോടുള്ള എഴുത്തുകാരന്റെ എതിർപ്പ് ഉയർന്നു കേൾക്കാൻ കഴിയും

പ്രസാദകർ:
ഡി. സി. ബുക്സ്
വില: 30 രൂപ

മതവിശ്വാസവും ദാർശനിക വീക്ഷണങ്ങളും ഒരു സംഘടനയുടെ അധികാരയാത്രയ്ക്കുള്ള അകമ്പടിമേളം മാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ മറവിൽ രാഷ്ട്രത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരുത്തായി അവർ വളരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയത ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ മാത്രം കുത്തകയാക്കാൻ പററുന്ന അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചതിൽ ഒരു പരിധി വരെ ഇതര സംഘടനകളും സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതല്ലെങ്കിൽ, ഭാരതീയതയെ നിർവചിക്കുന്നതിൽ എവിടെയൊ തകരാറു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് സഹായവുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. സക്കറിയയുടെ കൃതി ഈ തലത്തിൽ വായിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് പ്രസക്തമാകുന്നത്.

ഘാതകൻ രാഷ്ട്രപിതാവായി മാറുന്ന സാഹചര്യമാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. "ഞാൻ പേരെഴുതി ഒപ്പിടണമെന്നോ? ശരി. ഇതാ. എന്റെ പേര് മോഹൻ ദാസ്. അത് ആ വ്യഭയന്റെ പേരാണെന്നോ? സുഹൃത്തുക്കളേ, എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇനി ഇതാണെന്റെ പേര്. വ്യഭയൻ ഇനി പേരില്ല. ബ്രഹ്മത്തിങ്കൽ ഒന്നിനും പേരില്ല". എന്ന് ഘാതകൻ പറഞ്ഞു നിർത്തുമ്പോൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കാണ് ചുണ്ടു വിരൽ നീളുന്നത്. രചനയുടെ അന്തരീക്ഷത്തെ പാടെ മാറി മറിക്കുന്ന താക്കോൽ വാക്യങ്ങളാണ് ഇവ. ഗോഡ്സെയുടെ പേര് കൃതിയിൽ പറയാതിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഗാന്ധി നിന്ദ വായിക്കുമ്പോൾ അതിനു വിരുദ്ധമായ അർത്ഥമാണ് രൂപം കൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വിരുദ്ധോക്തിയുടെ സൗന്ദര്യം ഈ കൃതിയിൽ വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്നതായി പറയാം.

'ഇതാണെന്റെ പേര്' വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു സത്യം കൂടിയുണ്ട്. അത് പഴയ സക്കറിയയുടെ മരണമാണ്. ഹാസ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേക ചേരുവ ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ട് ആഖ്യാനതലത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ലാഘവബോധം, രചനാനിയന്ത്രണം കൊണ്ട് സാധിച്ചെടുക്കുന്ന സാന്ദ്രത ഇവയെല്ലാം സക്കറിയയ്ക്ക് കൈമോശം വന്നിരിക്കുന്നു. സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക സംഭവങ്ങളിൽ ചടുലമായി ഇടപെടുന്നതുകൊണ്ട് സർഗ്ഗരചനയിൽ മുന്യൂണ്ടായിരുന്ന ഈ ഗുണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതാകാം.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ ഓഡിയോ നോവൽ കൂടിയാണ് ഇത്. നോവലിനൊപ്പം ലഭിക്കുന്ന കാസറ്റിൽ നിന്നും എം.ആർ ഗോപകുമാറിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ നോവൽ കേൾക്കുവാനും കഴിയും. കുറച്ചു കൂടി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഇത് ഒരു നോവലോ ചെറുകഥയോ എന്ന സംശയവും വായനക്കാർക്ക് ഉണ്ടാകാം. ●

Dr.P.S.Mohan Kumar

Sree Sankara College, Kalady

How poor we are!

Since 1960, the world's wealth has increased eight times, but half of the world's population lives on less than \$2 a day, a quarter on less than \$1 a day, one third has no access to electricity, a fifth has no access to clean drinking water, one sixth is illiterate, and one in seven adults and one in five children suffer from malnutrition. The UNDP and UNICEF estimate that \$80 billions a year for the next 10 years would ensure basic education, adequate health care, enough food, clean water and sanitation for every human beings on this planet. This amount (\$80 billion) is only one fourth of the U.S defence budget. It is only 8% of the annual global expenditure on advertising. It is half (50%) of the wealth of the 4 richest persons in the world (Achin Vanaik, *The Hindu*, August 18, 2001)

Mobile phone and Instant Messaging

Instant Messaging (IM) or called Short Messaging Service (SMS) is the latest addition to cyberspace. With IM one can have conversation, video chat and video conferencing with people who are connected to the internet. SMS is a digital cellular network feature which allows one to send short text messages to and from mobile phones. Instant delivery of message is possible with SMS. One can receive SMS message in your cell phone while talking to others and the receiving person get the message even if the cell phone is off. He will

receive the message once the device is switched on. This system can convert your voice into text and pop it on the screen. E-mail providers like YAHOO and MSN are going to enter IM bandwagon soon.

The return of Famine

Vandana Shiva in her article 'At the mercy of Globalisation (*The Hindu*, sept, 23, 2001) argued that famine returned due to the liberalisation. Food Corporation of India (FCI) was set up to procure and distribute food grains through Public Distribution System, (Ration Shops) to people. But the World Bank in 1991 through the so called Structural Adjustment Programme insisted to dismantle the Public Distribution System in India, to reduce public expenditure and to contain the fiscal deficit, Many states in India were not able to detect the people living Below the Poverty Line (BPL) to provide wheat or rice at subsidised price. The Government also withdraw all subsidies given to people Above the Poverty Line (APL) ie., those people whose income is above Rs.1500 per month. These people have to pay the whole cost of procurement and distribution of wheat and rice. Those living Below the Poverty-Line (BPL) are also forced to buy wheat and rice from open market since they are getting only 10kg of wheat or rice per family. All these lead to growing starvation. 20 starvation deaths were reported from Orissa, 11 deaths from Rajasthan. 800 tribal children had died of starvation. This happened when 50 million

നോബൽ സമ്മാന ജേതാക്കൾ ¹⁻⁵

ഭൗതിക ശാസ്ത്രം

വിഖ്യാത ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സത്യേന്ദ്രനാഥ് ബോസും ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റീനും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ച ദ്രവ്യസിദ്ധാന്തം തെളിയിച്ച മൂന്നു ഗവേഷകർ ഈ വർഷത്തെ ഭൗതിക ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം പങ്കിട്ടു. അമേരിക്കകാരായ കാൾ.ഇ. വീമാൻ (Carl.E.Weimann), എറിക്.എ.കോർണൽ (Eric. A. Cornell), ജർമൻകാരനായ വുൾഫ്ഗാങ്ങ് കെറ്റർ (Wolfgang Ketterle) എന്നിവരാണ് 'ബോസ്- ഐൻസ്റ്റീൻ കണ്ടൻസേഷൻ' എന്ന സങ്കല്പം പരീക്ഷണശാലയിൽ തെളിയിച്ചതിന് നോബൽ പുരസ്കാരം നേടിയത്.

ദ്രവ്യത്തിന്റെ 'ബോസ് - ഐൻസ്റ്റീൻ കണ്ടൻസേറ്റ്' എന്ന അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് ആഗസ്റ്റ് ലക്കത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നത് ഓർക്കുമല്ലോ? വാതകങ്ങളെ തണുപ്പിക്കുമ്പോൾ ദ്രാവകമായി മാറുന്നു. എന്നാൽ സോഡിയം ആറ്റങ്ങളേയും (23 Na) റൂബിഡിയം ആറ്റങ്ങളേയും (87 Rb) വളരെയേറെ തണുപ്പിക്കുമ്പോൾ (കേവല-പൂജ്യത്തിനു (absolute zero, -

273⁰C) കോടിയിലൊരംശം ഡിഗ്രി തൊട്ടു മുകളിൽ) ആറ്റങ്ങൾ ഒത്തു ചേർന്ന് ദ്രവ്യത്തിന്റെ പുതിയൊരു അവസ്ഥയായ 'ബോസ് - ഐൻസ്റ്റീൻ കണ്ടൻസേറ്റ്' ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞർ സ്ഥാപിച്ചു. ക്വാണ്ടം സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പഠനത്തിനു സഹായകരമാകുന്ന ഈ കണ്ടുപിടിത്തം നാനോ ടെക്നോളജി, ഹോളോ ഗ്രഫി, ലിത്തോഗ്രഫി എന്നീ മേഖലകളിൽ നിരവധി സംഭാവനകൾ നൽകുമെന്നുറപ്പാണ്.

വൈദ്യശാസ്ത്രം

അർബുദ ചികിത്സാരംഗത്ത് പുത്തൻ മാർഗങ്ങൾക്ക് വഴി തെളിച്ച നിർണായക കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തിയ മൂന്നുപേർ ഈ വർഷത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം പങ്കിട്ടു. അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ലെലാൻഡ് ഹാർത്ത്വെൽ (Leland Harthwell), ബ്രിട്ടീഷ് ശാസ്ത്രജ്ഞരായ ടിമോത്തി ഹണ്ട് (Timothy Hunt), പോൾ നഴ്സ് (Paul Nurse) എന്നിവരാണ് പുരസ്കാരം പങ്കിട്ടത്.

മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ കോടാനുകോടി കോശങ്ങളുണ്ട്. അവ വിഭജിച്ച് പുതിയ കോശങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ പഴയവ നശിക്കുന്നു. കോശങ്ങൾ നശിക്കാതെ പെരുകുന്നതാണ് അർബുദ ബാധ. കോശചക്രത്തിൽ കോശങ്ങൾ അവയുടെ വിഭജനം എങ്ങനെ

tonnes of food grains are rotting while people cannot afford to buy food. This reminds us of the famines of 1942 and 1877 where lack of food entitlement caused starvation death.. This reflects the dark side of globalisation. The rural people's capacity to buy food decreased drastically due to decrease in their income- mainly due to decrease in farm prices of coconut, coffee, pepper, tea, cardamom, wheat, rice etc. The withdrawal of Government from procurement and the withdrawal of minimum support price to agricultural crops led to the present plight of farmers. Thus in

India, we are witnessing poverty in plenty.

Beware Wilful Defaulters

The RBI has asked banks to file criminal cases against borrowers who are wilful defaulters. This primarily relates to cases where borrowers are deliberately not paying loans ie wilful default unlike other bad loans. Which were a result of external circumstances like famine, flood, natural calamities, and things beyond one's control, making it impossible for the borrower to generate necessary cash flows for loan repayment. ●

സ്വയം നിയന്ത്രിക്കുന്നു എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച വ്യത്യസ്ത പഠനങ്ങളാണ് ഇവർ നടത്തിയത്. ഈ പഠനങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വിവരം അർബുദ രോഗത്തിനെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിന് നാഴികക്കല്ലായി. **രസതന്ത്രം.**

അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞരായ വില്ല്യം എസ്. നോളസ് (William S. knoles), കെ.ബാരി ഷാർപ്ലസ് (K. Barry Sharpless) ജാപ്പനീസ് ശാസ്ത്രജ്ഞനായ റിയോജി നോയോറി (Ryoji Noyori) എന്നിവർ രസതന്ത്രത്തിനുള്ള ഈ വർഷത്തെ നോബൽ സമ്മാനർഹരായി. രാസപ്രവർത്തനങ്ങളെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള മാർഗം കണ്ടെത്തിയതിനാണ് ഇവർ നോബൽ സമ്മാനാർഹരായത്. ഈ മാർഗം പുതിയ ഔഷധങ്ങളുടെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിനും പാർക്കിൻ സൺസ് രോഗചികിത്സയ്ക്കും വഴി തെളിച്ചു.

സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രം

ആധുനിക ഇൻഫർമേഷൻ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിനു അടിത്തറ പാകിയ അമേരിക്കകാരായ ജോർജ്.എ.അക്കർലോഫ് (George A. Akerlof), എ. മൈക്കൽ സ്പെൻസ് (A. Micheal Spence), ജോസഫ്.ഇ.സ്റ്റീഗ്ലൈറ്റ്സ് (Joseph. E. Stiglitz) എന്നിവർ ഈ വർഷത്തെ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം പങ്കിട്ടു. വിവര ലഭ്യതയിലെ അസമത്വങ്ങൾ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിയെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്ന് വിശകലനം നടത്തിയതിനാണവർ സമ്മാനാർഹരായത്. വികസന രാജ്യങ്ങളിലെ കാർഷിക കമ്പോളങ്ങളിലും വികസിത രാജ്യങ്ങളിലെ ആധുനിക കമ്പോളങ്ങളിലും ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പ്രയോഗ സാധ്യത വളരെ വലുതാണ്.

സാഹിത്യം

സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം ഇന്ത്യൻ വംശജനായ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യകാരൻ വി.എസ്. നെയ്‌പാൾ (V.S.Naipal) നേടി. ടാഗോറിനു ശേഷം സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം ലഭിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ വംശജനാണ് നെയ്‌പാൾ. 1971-ൽ നെയ്‌പാളിന് 'In a Free State' എന്ന കൃതിക്ക് ബുക്കർ പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. 'A House for Mr. Biswas', 'India - A Wounded Civilisation', 'Area of Darkness', എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്ത കൃതികളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ നോവലായ 'Half A Life' ഉം ഇന്ത്യൻ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ളതാണ്.

സമാധാനം

ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ സെക്രട്ടറി ജനറലായ കോഫി അന്നാനും (Kofi Annan) ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയും സംയുക്തമായി ഈ വർഷത്തെ സമാധാനത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനാർഹരായി. ലോകസമാധാനത്തിനു ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയും, കോഫി അന്നാനും നൽകിയ സംഭാവനകളാണ് നോബൽ സമ്മാനത്തിനു കാരണമായത്.

നും നൽകിയ സംഭാവനകളാണ് നോബൽ സമ്മാനത്തിനു കാരണമായത്.

തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ*

(1980 മുതൽ 1989 വരെയുള്ള പ്രധാന ശാസ്ത്ര സംഭവങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു)

- 1980 ദിനോസോറുകളുടെ വംശനാശം സംഭവിച്ചത്. ഉൽക്കാശില (meteorite) പതിച്ചാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിനു തെളിവുകൾ പിൻബലം നൽകി.
- 1981 - IBM പേഴ്സണൽ കമ്പ്യൂട്ടർ അവതരിപ്പിച്ചു. - 'AIDS' ആദ്യമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. - വീണ്ടും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ആദ്യത്തെ - സ്പേസ് ഷട്ടിലായ 'കൊളംബിയ' യുടെ കന്നിയാത്ര.
- 1982 ജനിതക രീതിയിൽ ആദ്യമായി ഹ്യൂമൻ ഇൻസുലിൻ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു.
- 1983 'Pioneer10' സൗരയൂഥത്തിനു പുറത്തേക്കു പോകുന്ന ആദ്യത്തെ ബഹിരാകാശ പേടകമായി!
- 1984 ആപ്പിൾ കമ്പ്യൂട്ടേഴ്സ് ആദ്യമായി 'മൗസ്' അവതരിപ്പിച്ചു. - Charles G.Silby, Jon. E. Ahiquist എന്നിവർ മനുഷ്യരുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധു 'ചിമ്പാൻസി' യാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചു.
- 1985 അന്റാർട്ടിക്കയിൽ ഓസോൺ സൂഷിരം കണ്ടെത്തി. - 'KECK 1' എന്ന ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ടെലിസ്കോപ്പിന്റെ നിർമ്മാണം തുടങ്ങി.
- 1986 - ചെർനോബിൽ ആണവ നിലയത്തിൽ സ്ഫോടനമുണ്ടായി - 'ചലഞ്ചർ' ദൂരനാശിനിയിൽ ഏഴുപേർ മരിച്ചു. -ആദ്യത്തെ സ്ഥിര സ്പേസ് സ്റ്റേഷനായ 'മിർ' സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വിക്ഷേപിച്ചു.
- 1987 'California Condor' നെ വംശനാശത്തിൽ നിന്നും കരകയറാനുള്ള ശ്രമത്തിനാരംഭം കുറിച്ചു.
- 1988 നേരത്തെ കരുതിയിരുന്നതിലും വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ആഫ്രിക്കയ്ക്കു പുറത്ത് മനുഷ്യൻ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടാവാമെന്നതിന്റെ സൂചനകൾ ലഭിച്ചു.
- 1989 Tim Barners-Lee 'World Wide Web (WWW)' ആരംഭിച്ചു.

References: 1. The Hindu Science/Technology, Bs-3, 11 October, 2001, 2. The Hindu Science/Technology, Bs-3, 18 October, 2001, 3. The Hindu, 11 October 2001, p.14, 4. മാതൃഭൂമി.ദിനപത്രം,-12 October 2001,p.1, 5. The Hindu, 13 October 2001, p.15, 6. Discover, January 2000

How Exercise improves your mood

Fitness is the new fountain of youth. It is a way of redeem yourself from a life of fast food, beer and indolence and it makes you look and feel good. People who exercise regularly becomes physically and emotionally addicted to exercise. Such people are more tranquil, suffer less from tension and anxiety, and are less vulnerable to the stress and irritation of daily life. They are able to concentrate harder, perform better at work and sleep more deeply at night.

Numerous clinical studies show that exercise improves mood and imparts a sense of well being. Scientists are unable to explain exactly why or how exercise does this. So researchers feel that it could be due to increased level of norepinephrine in the brain. Norepinephrine is a hormone that is necessary for the transmission of brain messages along certain nerves in the body. People who are happy have high level of norepinephrine in the bloodstream, while those who are depressed have low levels. It is clearly proved that norepinephrine levels rise with exercise.

Other important aspects which state the effect of exercise in the improvement of mood are the following:-

It increases the blood supply to the brain:-

With more blood, brain receives more oxygen. Senile people who are given oxygen often think more clearly and their mood improves.

It decreases the salt level in the brain:-

Exercise, by increasing sweat production and diuretics by increasing urine production, lower the amount of salt in the body. This process of lowering the levels of salt in the brain may improve mood.

It increases deep sleep:-

Physical exercise promote deep sleep. The amount of deep sleep you get is proportional to the daytime energy expenditure. People who are free of depression and emotional problems sleep deeply. The more you exercise, the deeper you sleep.

It increases your feeling of accomplishment:-

Participation in regular exercise programme gives many people a feeling of accomplishment from successfully completing a difficult task. Any good feeling of yourself improves your mood.

Higher Education Department - Strike by a Section of Government College/Private College Teachers on 9-12-1997 - Regularisation of absence - orders issued.

HIGHER EDUCATION (D) DEPARTMENT

G.O.(Ms) No.135/2001/H/Edn. Dated, Thiruvananthapuram, 12-10-2001.

Read: 1. Representation dated 5-1-2001 from General Secretary, All Kerala Private College Teachers' Association.

2. Lr.No.Esst. D1-1853/2001/Coll.Edn. dated 2-2-2001 from the Director of Collegiate Education.

ORDER

Government are pleased to regularise the unauthorised absence of Government College/ Private College Teachers on 9-12-1997 by granting eligible leave other than Casual Leave.

By order of the Governor,
N.Devaky

Deputy Secretary to Government.

Character Development through Sports and Games

Sport, properly conducted under good leadership is an excellent master for building character. Here are some qualities, which sport can help to develop and strengthen.

Will Power :-

Only those with will power strong enough to endure training and competition can participate in sport, or the game of life, successfully.

Concentration :-

The absentminded win no victories on the field or out of it.

Endurance:-

It only needs optimism to start anything. To finish requires endurance.

Planning:-

Success in any match depends on one's ability to plan ahead - to evaluate one's strength as well as one's competition.

Self- confidence :-

To develop self - Confidence one must learn to believe in oneself.

Humbleness:-

My body, my will, my intelligence, they are gifts received. They call for humbleness on my part

Generosity:-

To shake hands with winner, to acknowledge his superiority, to congratulate him unreservedly is the mark of the generous athlete.

Fellowship:-

Participation in sports, bridges political, social and religious boundaries which otherwise separate people from each other and nation from nation.

Service:-

Readiness to perform unselfish service is a desirable quality in every aspect of life.

Objectivity:-

Sports can teach us that we should judge people, not by tape measures and cronometers, but objectively, by what they are.

The total of these qualities might be called sportsmanship. ●

കുടിശികയായ അഞ്ച് ഗഡു
ക്ഷാമബത്ത ഉടൻ അനുവദിക്കുക.

സർവ്വകലാശാലകളേയും കോളജുകളേയും
വ്യവസായ സംരംഭകർക്ക് തിരിച്ചറിയുന്നതിരിക്കുക.

സർവ്വകലാശാലാ ഭരണം കൈപ്പിടിയിൽ
ഒതുക്കാനുള്ള സർക്കാർ നീക്കം ഉപേക്ഷിക്കുക.

**എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി ഓഫീസിൽ
ഇ-മെയിൽ സൗകര്യം**

ഇ-മെയിൽ സൗകര്യംകൂടെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എ.കെ.പി.സി.ടി.എ സംസ്ഥാന കമ്മിറ്റി ഓഫീസ് പ്രവർത്തനം വിപുലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇ-മെയിൽ അഡ്രസ്സ്
akpcta@sify.com